

Arrest

nr. 273 609 van 2 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X
3. X
4. X
5. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 9 juli 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 augustus 2021 met referentienummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 mei 2022.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. MICHOLT en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissingen

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.F. (eerste verzoekende partij) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit Krujë, district Durrës, Albanië. In 1992 werd uw broer Arian vermoord in de gevangenis door Lulzim S. (...). Lulzim werd veroordeeld tot een extra gevangenisstraf en zat tot 2010 in de gevangenis. Na zijn vrijlating, in september 2013, werd Lulzim zelf vermoord. Uw broers Skender en A. (...) (O.V. 8.061.069) werden aangeduid als schuldigen. De politie verhoorde u en uw broer A. (...). Toen Skender hoorde dat hij gezocht werd, sloeg hij op de vlucht. A. (...) werd opgenomen voor verhoor, maar werd al snel weer vrijgelaten en vrijgesproken. U bent ervan overtuigd dat Skender niets met de moord te maken heeft. Hij werd echter bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 35 jaar en ook de familie van het slachtoffer, de clan S. (...), beschouwt Skender als de schuldige. Ze lieten jullie via gemeenschappelijke kennissen weten dat ze uit zijn op bloedwraak. Uw neef E. (...) B. (...) (O.V. 7.989.988), de zoon van Skender, vluchtte naar België en diende een verzoek om internationale bescherming in op 3 december 2014. Ook uw broer A. (...) (O.V. 8.061.069) vluchtte naar België, waar hij op 6 mei 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. In 2015 kregen beiden het vluchtelingenstatuut. Uw moeder X. B. (...) (O.V. 8.356.355) en uw schoonzus M.B. (...) (O.V. 8.356.450), de echtgenote van Skender, kwamen in 2016 eveneens naar België en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 29 november 2016. Op 28 februari 2017 kregen ook zij het vluchtelingenstatuut toegekend. Uzelf bleef in Albanië wonen in uw eigen woning. U ging werken in Librazhd, 120 km verder, en bediende een graafmachine. Om de twee weken kon u met behulp van een vriend, Armando M. (...), een weekend terugkeren naar uw woning in Krujë. Niet lang voor uw vertrek uit Albanië hoorde u van vrienden op uw werk dat de broer van Lulzim, Ismail S. (...), met een wapen gespot was in Librazhd. U vertrok meteen met een vriend naar uw woning en ging met uw echtgenote en dochters bij Ramez, de broer van uw echtgenote, in Bushnesh. U maakte daar alles klaar om te vertrekken en enkele dagen later, op 15 oktober 2018, verliet u Albanië. U kwam met een toeristenbus naar België, en op 23 oktober 2018 diende u een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij een terugkeer naar Albanië voor de veiligheid van uw leven.

In juli 2001 werd uw broer Skender B. (...) gearresteerd door de Albanese autoriteiten. Hij zit momenteel in Albanië in de gevangenis. Op 2 september 2019 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing die het Commissariaat-generaal op 12 februari 2019 had genomen.

Ter staving van uw identiteit en relaas legt u de volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt op 6 juli 2010; uw identiteitskaart, uitgereikt op 10 januari 2017; een kopie van de inbeschuldigingstelling van uw broer Skender van het parket in eerste aanleg d.d. 1 december 2014; een kopie van de aanvraag van het parket tot de schuldigverklaring van uw broer Skender d.d. 4 december 2012; een kopie van de communicatie van het parket naar meester M. (...) betreffende het opsturen van de twee hiervoor vermelde documenten, d.d. 16 december 2014; en een kopie van een krantenartikel betreffende de moord op Lulzim S. (...) uit de krant Panorama d. d. 2 september 2013.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. U haalde weliswaar aan dat u aan sclerose lijdt en dat daardoor soms zaken vergeet en niet goed data kan onthouden. U legde echter geen medische attesten neer die deze vergeetachtigheid kunnen staven. Desalniettemin werd hiermee rekening gehouden bij de vraagstelling tijdens het persoonlijk onderhoud en bij de beoordeling van uw verzoek.

Dit in acht genomen zijn er geen redenen om aan te nemen dat u verhinderd wordt om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en uw motieven naar behoren uiteen te zetten.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratieve dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient erop gewezen worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van uw beweerdte geveerdheid in een bloedwraak. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat, ofschoon u reeds sinds 2013 in bloedwraak verkeert met de familie S. (...) (CGVS p. 8-9), u nog ettelijke jaren in Albanië verbleven heeft. Dat u tegen uw zin bleef om over jullie huizen, rijkdom en gronden te waken (CGVS p. 9), is geen afdoende verschooning voor uw lange verblijf in Albanië, gelet op de ernst van de door u aangehaalde vrees. Uit de stempels op uw paspoort en uw verklaringen blijkt bovendien dat u sinds het ontstaan van de bloedwraak in 2013 (CGVS p. 8-9) verschillende malen Albanië heeft verlaten en vrijwillig bent teruggekeerd. U ging op familiebezoek bij uw kinderen en kleinkinderen in Italië (CGVS p. 7) en diende nooit een verzoek om internationale bescherming in (CGVS p. 7). Het loutere feit dat u na uw familiebezoeken in Italië in 2014, 2015, 2016 en 2017 gewoon naar Albanië terugkeerde zonder in Italië een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondermijnt danig de geloofwaardigheid van

de door u beweerde vrees het slachtoffer van bloedwraak te worden. Dat u in Italië geen verzoek indiende omdat dat te dicht bij Albanië lag en daar ook familieleden van de familie S. (...) wonen (CGVS p. 7), volstaat niet ter rechtvaardiging van uw nalaten ter zake. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land, zoals eender welke lidstaat van de Europese Unie, inclusief Italië, zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Voorts dienen kanttekeningen gemaakt te worden bij uw bewering zich in Albanië beperkt te kunnen bewegen buitenshuis. U beweerde dan wel dat u zich in Krujë met de hulp van vrienden verborgen trachtte te houden (CGVS p. 4, 9), uit uw verklaringen blijkt dat u in Librazdh jarenlang vrij buitenshuis kon bewegen. U werkte verschillende jaren als bestuurder van een graafmachine om wegen te asfalteren (verklaring DVZ vraag 12, CGVS p. 4). Hierbij bevond u zich logischerwijze op de openbare weg. Aangezien u jarenlang vrij kon bewegen in Librazdh, zijn er geen redenen om aan te nemen dat u dit bij een terugkeer naar Albanië niet opnieuw zou kunnen doen, hetzij in Librazdh, hetzij elders in Albanië. Daarenboven mist uw concrete vluchtaanleiding, namelijk dat Ismail S. (...) u op het spoor was in Librazdh (CGVS p. 9), de nodige geloofwaardigheid. Zo bent u niet in staat coherente verklaringen af te leggen betreffende de periode wanneer Ismail werd gezien in Librazdh. U verklaarde in eerste instantie op de Dienst Vreemdelingenzaken dat dit een drie- à viertal maanden voor uw vertrek, i.e. ongeveer in juni 2018, gebeurde (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018 vraag 3.5). Ook bij het onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u aanvankelijk dat u zes maanden eerder, i.e. in juni 2018, voor het laatst ging werken (CGVS p. 4). Even later herhaalde u dat u zes maanden eerder bedreigd werd (CGVS p. 9). Wanneer u echter de vraag gesteld werd om welke reden u nog drie maanden in Albanië bleef nadat u benaderd werd door de familie S. (...), paste u uw verklaringen aan door te stellen dat u meteen enkele dagen nadat S. (...) was opgedoken in Librazdh al vertrokken bent (CGVS p. 10). Met deze inconsistentie geconfronteerd, herhaalde u nogmaals dat u slechts enkele dagen nog in Albanië bent gebleven nadat Ismail werd opgemerkt in Librazdh (CGVS p. 10). Het louter vasthouden aan één versie van de feiten volstaat echter niet om vastgestelde tegenstrijdigheid te rechtvaardigen. Daarenboven had u eerder nog verklaard dat u in de periode dat u nog in Albanië was nadat u vernomen had dat Ismail in Librazdh gezien was, binnen opgesloten leefde en van andere mensen te horen kreeg dat hij in de buurt van uw huis aanwezig was (CGVS p. 10). Toen dit aan u voorgelegd werd, kwam u niet verder dan te stellen dat u de vraag niet goed had begrepen en het niet meer precies wist (CGVS p. 10). Uw bewering meteen Albanië te hebben verlaten na het incident met Ismail in Librazdh wordt nog meer op de helling gezet, daar u op de Dienst Vreemdelingen verklaarde nadien nog een drietal maanden bij uw schoonfamilie in Busnesh te hebben verbleven ((vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018 vraag 3.5). Tijdens het onderhoud op het Commissariaat-generaal, stelde u echter dat u niet één nacht bij uw schoonbroer of bij andere schoonfamilie doorbracht (CGVS p. 11). Opnieuw geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, kwam u niet verder dan te beweren dat ze u op de Dienst Vreemdelingenzaken wellicht niet goed begrepen hebben (CGVS p. 11). Uw verklaringen aan sclerose te lijden en niet goed te zijn met data (vragenlijst bijzonder procedurele noden ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018, CGVS I p. 6), zijn niet afdoende ter verschoning van vastgestelde tegenstrijdigheden. Vooreerst legt u geen enkel document neer ter staving van uw vergeetachtigheid of sclerose. Daarenboven mag zelfs van iemand die het moeilijk heeft met exacte data redelijkerwijze wel verwacht worden dat hij zich kan herinneren of hij na het stopzetten van zijn werk nog een aantal maanden bij zijn schoonfamilie verbleef dan wel of hij meteen het land verliet. Dat u dermate inconsistent bent betreffende de periode wanneer Ismail werd opgemerkt in Librazdh, terwijl dit nochtans uw directe vluchtaanleiding betreft, noopt ertoe te besluiten dat aan deze recente belaging door Ismail S. (...) geen enkel geloof gehecht kan worden. Deze vaststelling gecombineerd met de eerdere vaststellingen dat u verschillende malen Albanië verlaten heeft en vrijwillig terugkeerde en het feit dat u zich in Librazdh vrij kon bewegen, zetten bovendien ernstige vraagtekens bij uw bewering betrokken te zijn in een bloedwraak met de familie S. (...).

Gelet op bovenstaande dient vastgesteld te worden dat u zich geenszins gedroeg als een persoon gevisieerd in een bloedwraak en dat er de voorbije jaren in het kader van de bloedvete met de familie S. (...) geen enkel incident plaatsvond, ondanks uw aanwezigheid in Albanië en uw hierboven besproken weinig gelimiteerde bewegingsvrijheid. Deze vaststellingen nopen tot ernstige twijfels bij de actualiteit van de bloedvete tussen uw familie en de familie S. (...). Hierbij komt dat ook de actuele houding van uw broer A. (...) en uw neef E. (...) niet getuigt van een bestaande bloedwraak. Immers, zowel A. (...) als E. (...) beweren dat ze de volledige familie S. (...) vrezen. In dit licht is het echter uiterst merkwaardig dat zowel A. (...) als E. (...) nauwelijks informatie kunnen verschaffen betreffende de exacte identiteit van uw belagers. Waar A. (...) nog kan toevoegen dat de zoon van Ismail Ilirjan heet, maar verder geen enkele info heeft kunnen vergaren via zijn familiale contacten (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4), heeft E. (...) niet de minste informatie over de namen van andere leden van de familie S. (...) (CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4). Dit is evenwel bijster merkwaardig, daar A. (...) en E. (...) wel beweren dat ze alle leden van

de familie S. (...) vrezen (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4), wat overigens in fel contrast staat met uw eigen bewering dat enkel Ismail het op jullie gemunt heeft (CGVS p. 12). Dit is des te merkwaardiger daar uw broer en neef wel degelijk aangeven nog steeds te trachten informatie te vergaren over de familie S. (...) (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 3). Dat zij ondanks hun pogingen om informatie te weten te komen over de identiteit van hun belagers, hier geenszins in slaagden, doet de wenkbrauwen fronsen. E. (...)s bewering dat hij via zijn tante zou hebben vernomen dat de S. (...)s inmiddels weten dat hij in België is, doch dat zijn tante verder geen enkele info kon krijgen over de namen van de familieleden (CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4), is bovendien geenszins overtuigend. Tot slot is het bevreemdend dat zowel E. (...) als A. (...) beweren dat u in de jaren dat u in Albanië was nog verschillende tevergeefse verzoeningspogingen ondernam (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 6, CGVS E. (...) d.d. 9 april p. 5), terwijl u hier zelf op geen enkel moment gewag van maakt. Bovenstaande opmerkingen zetten de geloofwaardigheid van het actuele bestaan van een bloedvete tussen de familie Baku en de familie S. (...) danig op de helling.

Wat er ook van zij, stel dat er zich in de toekomst toch eventuele problemen met de clan S. (...) zouden voordoen, dan nog zijn er geen redenen om aan te nemen dat u hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. U beweerde weliswaar dat u de politie niet vertrouwt, omdat uw ene broer vermoord werd in een beveiligde gevangenis (CGVS p. 11) en omdat uw andere broer bij verstek veroordeeld werd zonder bewijs (CGVS p. 11). Dat uw broer gedood werd in de gevangenis, en de autoriteiten hem aldus niet konden beschermen, betekent an sich niet dat dit gebeurde ten gevolge van een onwil of onkunde vanwege de autoriteiten om op te treden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. In verband met uw broers veroordeling dient voorts opgemerkt te worden dat u niet hard heeft kunnen maken dat deze veroordeling onterecht was of het resultaat was van een oneerlijk proces. Immers, uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt eveneens dat de politie wel degelijk een grondig onderzoek gevoerd heeft naar de betrokkenheid van Skënder bij de moord. Zo werden er verschillende getuigen ondervraagd en is er een ballistisch onderzoek gedaan (document 4 in uw administratieve dossier). Het houdt bovendien weinig steek dat uw broer Skender op de vlucht geslagen zou zijn, indien hij werkelijk niets te maken had met de moord op Lulzim. Van een verdachte in een zaak wordt immers verwacht dat hij zich ter beschikking stelt van het onderzoek, zelfs als de persoon in kwestie van zijn onschuld overtuigd is. Dat uw broer Skender pas wou terugkeren eens zijn onschuld bewezen was (CGVS p. 8), is dan ook geen geldig excuus voor zijn vlucht, temeer daar uw broer A. (...) eveneens in verdenking gesteld werd en bij gebrek aan bewijs werd vrijgelaten (CGVS p. 8, 9). Hoe dan ook ondernam niemand van uw familie een poging om in beroep te gaan tegen het vonnis dat bij verstek over uw broer Skender was uitgesproken (CGVS p. 12). Dat een advocaat veel geld vraagt voor een dergelijke procedure (CGVS p. 12), kan uw nalaten ter zake niet rechtvaardigen. In Albanië zijn immers voorzieningen inzake kostelijke rechtsbijstand aanwezig en de Albanese overheid zet in op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Dat pro deo advocaten zich enkel met echtscheidingen bezig houden (CGVS p. 12), is dan ook een blote bewering die niet overeenstemt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Bovendien blijkt uit de door u neergelegde documenten dat er wel degelijk een advocaat de zaak van uw broer heeft opgevolgd (document 5 in uw administratieve dossier). Daarenboven dient opgemerkt te worden dat de autoriteiten in het verleden reeds tegen de familie S. (...) hebben opgetreden: zo werd Lulzim veroordeeld voor de moord op uw broer Arian (CGVS p. 9) en zat Ismail onlangs nog een gevangenisstraf uit voor illegaal wapenbezit (CGVS p. 12). Daarenboven zijn twee andere leden van de clan S. (...) veroordeeld tot levenslang (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 7, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4). Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat de autoriteiten inzake het conflict tussen uw familie en de familie S. (...), niet opnieuw zouden handelen. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het des te frappanter is dat u de Albanese autoriteiten nooit inschakelde, daar uw eigen schoonbroer, Asllan S. (...), tewerkgesteld is bij de politie van Durrës (CGVS p. 6). Dat u uw directe connecties met de Albanese autoriteiten niet aanspreekt op het moment dat u benaderd wordt door de tegenpartij (CGVS p. 13), ondergraaft in zijn geheel de ernst van de situatie. Uw excuus, namelijk dat Asllan vaak aan het werk is en u niet zo veel contact met hem had (CGVS p. 13), volstaat geenszins ter rechtvaardiging van uw nalaten ter zake, daar van een verzoeker verwacht wordt eerst alle mogelijke beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst uit te putten alvorens internationale bescherming te vragen.

In verband met uw opmerking dat de politie in Albanië niets onderneemt bij bloedvetes (CGVS p. 8, 9), dient opgemerkt te worden dat Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus:

Albania : Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, *Handbook on procedures and criteria for determining refugee status*, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd,

moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat ook de verzoeken van uw echtgenote en dochters kennelijk ongegrond zijn. Daarenboven werden de statuten van uw broer A. (...) en uw neef E. (...) opgeheven op basis van de duurzaam gewijzigde situatie in Albanië, waar, zoals hierboven vermeld, de autoriteiten optreden in bloedwraaksituaties. Ook de statuten van uw moeder X. (...) en uw schoonzus M. (...) werden herzien en opgeheven.

De door u neergelegde documenten zijn voorts niet van die aard dat zij bovenstaande motivering kunnen weerleggen. Uw paspoort en rijbewijs bevestigen louter uw identiteit en herkomst, dewelke niet betwist worden. De documenten van het parket in verband met de beschuldigingen van uw broer Skender duiden erop dat het parket wel degelijk een gefundeerd onderzoek gevoerd heeft naar zijn schuld en dat hij bovendien een advocaat had die zijn zaak opvolgde. Het krantenartikel uit de krant Panorama staat dat Lulzim S. (...) vermoord werd en dat uw broers Skender en A. (...) verdacht werden in de zaak, doch deze feiten worden an sich niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.N. (tweede verzoekende partij) als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit Krujë. In 1986 huwde u met F.B. (...) (O.V. 8.727.694) en sindsdien woonde u bij hem en zijn familie in Fushë Krujë. In 1992 werd uw schoonbroer Arian vermoord in de gevangenis door Lulzim S. (...). Lulzim werd veroordeeld tot een extra gevangenisstraf en zat tot 2010 in de gevangenis. Na zijn vrijlating, in september 2013, werd Lulzim zelf vermoord. Uw schoonbroers Skender en A. (...) (O.V. 8.061.069) werden aangeduid als schuldigen. A. (...) werd vrijgesproken, Skender, die op de vlucht geslagen was, werd echter bij verstek veroordeeld tot een gevangenisstraf van 35 jaar en ook de familie van het slachtoffer, de clan S. (...), beschouwt Skender als de schuldige. Ze lieten via gemeenschappelijke kennissen weten dat ze uit zijn op bloedwraak. Uw neef E. (...) B. (...) (O.V. 7.989.988), de zoon van Skender, vluchtte naar België en diende een verzoek om internationale bescherming in op 3 december 2014. Ook uw schoonbroer A. (...) (O.V. 8.061.069) vluchtte naar België, waar hij op 6 mei 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. In 2015 kregen beiden het vluchtelingenstatuut. Uw schoonmoeder X.B. (...) (O.V. 8.356.355) en uw schoonzus M.B. (...) (O.V. 8.356.450), de echtgenote van Skender, kwamen in 2016 eveneens naar België en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 29 november 2016. Op 28 februari 2017 kregen ook zij het vluchtelingenstatuut toegekend. U en uw echtgenoot F. (...) bleven in Albanië wonen in jullie eigen woning. Jullie hadden geen inkomen, dus was uw man gedwongen om ver van huis te gaan werken. Hij bleef vaak overnachten op zijn werk. Jullie hadden in de jaren nadien altijd veel angst om het huis te verlaten en lieten jullie vaak begeleiden door familieleden. Jullie verbleven tevens regelmatig bij uw broer. Op 15 oktober 2018 kwam uw man niet naar huis voor de verjaardag van uw dochter X. (...) (O.V. 8.974.405). Enkele dagen later vernam u dat hij eveneens naar België gekomen was. Hij diende een verzoek om internationale bescherming in op 23 oktober 2018. Op 12 februari 2019 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing inzake zijn verzoek. 2 september 2019 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing die het Commissariaat-generaal had genomen. U en uw dochters wouden uw man vervoegen in België, maar dienden hiervoor eerst de financiële middelen te verzamelen. In december 2019 verliet u uiteindelijk Albanië samen met uw dochters X.B. (...), M.B. (...) (O.V. 8.974.420) en S.B. (...) (O.V. 8.974.423). Jullie kwamen naar België en dienden op 24 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij een terugkeer naar Albanië dat iemand van de familie S. (...) u of uw dochters zou vermoorden.

U bent in het bezit van uw paspoort, uitgereikt op 30 september 2010.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw verklaringen en uw administratieve dossier blijkt dat u uw verzoek integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw echtgenoot, F.B. (...), namelijk de bloedwraak met de familie S. (...) (CGVS p. 7). In het kader van zijn verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen, die als volgt luidt:

“Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratieve dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient erop gewezen worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van uw beweerdte geviseerdheid in een bloedwraak. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat, ofschoon u reeds sinds 2013 in bloedwraak verkeert met de familie S. (...) (CGVS p. 8-9), u nog ettelijke jaren in Albanië verbleven heeft. Dat u tegen uw zin bleef om over jullie huizen, rijkdom en gronden te waken (CGVS p. 9), is geen afdoende verschooning voor uw lange verblijf in Albanië, gelet op de ernst van de door u aangehaalde vrees. Uit de stempels op uw paspoort en uw verklaringen blijkt bovendien dat u sinds het ontstaan van de bloedwraak in 2013 (CGVS p. 8-9) verschillende malen Albanië heeft verlaten en vrijwillig bent teruggekeerd. U ging op familiebezoek bij uw kinderen en kleinkinderen in Italië (CGVS p. 7) en diende nooit een verzoek om internationale bescherming in (CGVS p. 7). Het loutere feit dat u na uw familiebezoeken in Italië in 2014, 2015, 2016 en 2017 gewoon naar Albanië terugkeerde zonder in Italië een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondermijnt danig de geloofwaardigheid van de door u beweerdte vrees het slachtoffer van bloedwraak te worden. Dat u in Italië geen verzoek indiende omdat dat te dicht bij Albanië lag en daar ook familieleden van de familie S. (...) wonen (CGVS p. 7), volstaat niet ter rechtvaardiging van uw nalaten ter zake. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land, zoals eender welke lidstaat van de Europese Unie, inclusief Italië, zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Voorts dienen kanttekeningen gemaakt te worden bij uw bewering zich in Albanië beperkt te kunnen bewegen buitenshuis. U beweerdte dan wel dat u zich in Krujë met de hulp van vrienden verborgen trachtte te houden (CGVS p. 4, 9), uit uw verklaringen blijkt dat u in Librazdh jarenlang vrij buitenshuis kon bewegen. U werkte verschillende jaren als bestuurder van een graafmachine om wegen te asfalteren (verklaring DVZ vraag 12, CGVS p. 4). Hierbij bevond u zich logischerwijze op de openbare weg. Aangezien u jarenlang vrij kon bewegen in Librazdh, zijn er geen redenen om aan te nemen dat u dit bij een terugkeer naar Albanië niet opnieuw zou kunnen doen, hetzij in Librazdh, hetzij elders in Albanië.

Daarenboven mist uw concrete vluchtaanleiding, namelijk dat Ismail S. (...) u op het spoor was in Librazdh (CGVS p. 9), de nodige geloofwaardigheid. Zo bent u niet in staat coherente verklaringen af te leggen betreffende de periode wanneer Ismail werd gezien in Librazdh. U verklaarde in eerste instantie op de Dienst Vreemdelingenzaken dat dit een drie- à viertal maanden voor uw vertrek, i.e. ongeveer in juni 2018, gebeurde (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018 vraag 3.5). Ook bij het onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u aanvankelijk dat u zes maanden eerder, i.e. in juni 2018, voor het laatst ging werken (CGVS p. 4). Even later herhaalde u dat u zes maanden eerder bedreigd werd (CGVS p. 9). Wanneer u echter de vraag gesteld werd om welke reden u nog drie maanden in Albanië bleef nadat u benaderd werd door de familie S. (...), paste u uw verklaringen aan door te stellen dat u meteen enkele dagen nadat S. (...) was opgedoken in Librazdh al vertrokken bent (CGVS p. 10). Met deze inconsistentie geconfronteerd, herhaalde u nogmaals dat u slechts enkele dagen nog in Albanië bent gebleven nadat Ismail werd opgemerkt in Librazdh (CGVS p. 10). Het louter vasthouden aan één versie van de feiten volstaat echter niet om vastgestelde tegenstrijdigheid te rechtvaardigen. Daarenboven had u eerder nog verklaard dat u in de periode dat u nog in Albanië was nadat u vernomen had dat Ismail in Librazdh gezien was, binnen opgesloten leefde en van andere mensen te horen kreeg dat hij in de buurt van uw huis aanwezig was (CGVS p. 10). Toen dit aan u voorgelegd werd, kwam u niet verder dan te stellen dat u de vraag niet goed had begrepen en het niet meer precies wist (CGVS p. 10). Uw bewering meteen Albanië te hebben verlaten na het incident met Ismail in Librazdh wordt nog meer op de helling gezet, daar u op de Dienst Vreemdelingen verklaarde nadien nog een drietal maanden bij uw schoonfamilie in Busnesh te hebben verbleven ((vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018 vraag 3.5). Tijdens het onderhoud op het Commissariaat-generaal, stelde u echter dat u niet één nacht bij uw schoonbroer of bij andere schoonfamilie doorbracht (CGVS p. 11). Opnieuw geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, kwam u niet verder dan te beweren dat ze u op de Dienst

Vreemdelingenzaken wellicht niet goed begrepen hebben (CGVS p. 11). Uw verklaringen aan sclerose te lijden en niet goed te zijn met data (vragenlijst bijzonder procedurele noden ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018, CGVS I p. 6), zijn niet afdoende ter verschoning van vastgestelde tegenstrijdigheden. Vooreerst legt u geen enkel document neer ter staving van uw vergeetachtigheid of sclerose. Daarenboven mag zelfs van iemand die het moeilijk heeft met exacte data redelijkerwijze wel verwacht worden dat hij zich kan herinneren of hij na het stopzetten van zijn werk nog een aantal maanden bij zijn schoonfamilie verbleef dan wel of hij meteen het land verliet. Dat u dermate inconsistent bent betreffende de periode wanneer Ismail werd opgemerkt in Librazdh, terwijl dit nochtans uw directe vluchtaanleiding betreft, noopt ertoe te besluiten dat aan deze recente belaging door Ismail S. (...) geen enkel geloof gehecht kan worden. Deze vaststelling gecombineerd met de eerdere vaststellingen dat u verschillende malen Albanië verlaten heeft en vrijwillig terugkeerde en het feit dat u zich in Librazdh vrij kon bewegen, zetten bovendien ernstige vraagtekens bij uw bewering betrokken te zijn in een bloedwraak met de familie S. (...).

Gelet op bovenstaande dient vastgesteld te worden dat u zich geenszins gedroeg als een persoon gevisieerd in een bloedwraak en dat er de voorbije jaren in het kader van de bloedvete met de familie S. (...) geen enkel incident plaatsvond, ondanks uw aanwezigheid in Albanië en uw hierboven besproken weinig gelimiteerde bewegingsvrijheid. Deze vaststellingen nopen tot ernstige twijfels bij de actualiteit van de bloedvete tussen uw familie en de familie S. (...). Hierbij komt dat ook de actuele houding van uw broer A. (...) en uw neef E. (...) niet getuigt van een bestaande bloedwraak. Immers, zowel A. (...) als E. (...) beweren dat ze de volledige familie S. (...) vrezen. In dit licht is het echter uiterst merkwaardig dat zowel A. (...) als E. (...) nauwelijks informatie kunnen verschaffen betreffende de exacte identiteit van uw belagers. Waar A. (...) nog kan toevoegen dat de zoon van Ismail Ilirjan heet, maar verder geen enkele info heeft kunnen vergaren via zijn familiale contacten (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4), heeft E. (...) niet de minste informatie over de namen van andere leden van de familie S. (...) (CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4). Dit is evenwel bijster merkwaardig, daar A. (...) en E. (...) wel beweren dat ze alle leden van de familie S. (...) vrezen (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4), wat overigens in fel contrast staat met uw eigen bewering dat enkel Ismail het op jullie gemunt heeft (CGVS p. 12). Dit is des te merkwaardiger daar uw broer en neef wel degelijk aangeven nog steeds te trachten informatie te vergaren over de familie S. (...) (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 3). Dat zij ondanks hun pogingen om informatie te weten te komen over de identiteit van hun belagers, hier geenszins in slaagden, doet de wenkbrauwen fronsen. E. (...)s bewering dat hij via zijn tante zou hebben vernomen dat de S. (...)s inmiddels weten dat hij in België is, doch dat zijn tante verder geen enkele info kon krijgen over de namen van de familieleden (CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4), is bovendien geenszins overtuigend. Tot slot is het bevreemdend dat zowel E. (...) als A. (...) beweren dat u in de jaren dat u in Albanië was nog verschillende tevergeefse verzoeningspogingen ondernam (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 6, CGVS E. (...) d.d. 9 april p. 5), terwijl u hier zelf op geen enkel moment gewag van maakt. Bovenstaande opmerkingen zetten de geloofwaardigheid van het actuele bestaan van een bloedvete tussen de familie Baku en de familie S. (...) danig op de helling.

Wat er ook van zij, stel dat er zich in de toekomst toch eventuele problemen met de clan S. (...) zouden voordoen, dan nog zijn er geen redenen om aan te nemen dat u hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. U beweerde weliswaar dat u de politie niet vertrouwt, omdat uw ene broer vermoord werd in een beveiligde gevangenis (CGVS p. 11) en omdat uw andere broer bij verstek veroordeeld werd zonder bewijs (CGVS p. 11). Dat uw broer gedood werd in de gevangenis, en de autoriteiten hem aldus niet konden beschermen, betekent an sich niet dat dit gebeurde ten gevolge van een onwil of onkunde vanwege de autoriteiten om op te treden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. In verband met uw broers veroordeling dient voorts opgemerkt te worden dat u niet hard heeft kunnen maken dat deze veroordeling onterecht was of het resultaat was van een oneerlijk proces. Immers, uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt eveneens dat de politie wel degelijk een grondig onderzoek gevoerd heeft naar de betrokkenheid van Skënder bij de moord. Zo werden er verschillende getuigen ondervraagd en is er een ballistisch onderzoek gedaan (document 4 in uw administratieve dossier). Het houdt bovendien weinig steek dat uw broer Skender op de vlucht geslagen zou zijn, indien hij werkelijk niets te maken had met de moord op Lulzim. Van een verdachte in een zaak wordt immers verwacht dat hij zich ter beschikking stelt van het onderzoek, zelfs als de persoon in kwestie van zijn onschuld overtuigd is. Dat uw broer Skender pas wou terugkeren eens zijn onschuld bewezen was (CGVS p. 8), is dan ook geen geldig excuus voor zijn vlucht, temeer daar uw broer A. (...) eveneens in verdenking gesteld werd en bij gebrek aan bewijs werd vrijgelaten (CGVS p. 8, 9). Hoe dan ook ondernam niemand

van uw familie een poging om in beroep te gaan tegen het vonnis dat bij verstek over uw broer Skender was uitgesproken (CGVS p. 12). Dat een advocaat veel geld vraagt voor een dergelijke procedure (CGVS p. 12), kan uw nalaten ter zake niet rechtvaardigen. In Albanië zijn immers voorzieningen inzake kostelijke rechtsbijstand aanwezig en de Albanese overheid zet in op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Dat pro deo advocaten zich enkel met echtscheidingen bezig houden (CGVS p. 12), is dan ook een blote bewering die niet overeenstemt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Bovendien blijkt uit de door u neergelegde documenten dat er wel degelijk een advocaat de zaak van uw broer heeft opgevolgd (document 5 in uw administratieve dossier). Daarenboven dient opgemerkt te worden dat de autoriteiten in het verleden reeds tegen de familie S. (...) hebben opgetreden: zo werd Lulzim veroordeeld voor de moord op uw broer Arian (CGVS p. 9) en zat Ismail onlangs nog een gevangenisstraf uit voor illegaal wapenbezit (CGVS p. 12). Daarenboven zijn twee andere leden van de clan S. (...) veroordeeld tot levenslang (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 7, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4). Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat de autoriteiten inzake het conflict tussen uw familie en de familie S. (...), niet opnieuw zouden handelen. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het des te frappanter is dat u de Albanese autoriteiten nooit inschakelde, daar uw eigen schoonbroer, Asllan S. (...), tewerkgesteld is bij de politie van Durrës (CGVS p. 6). Dat u uw directe connecties met de Albanese autoriteiten niet aanspreekt op het moment dat u benaderd wordt door de tegenpartij (CGVS p. 13), ondergraaft in zijn geheel de ernst van de situatie. Uw excuus, namelijk dat Asllan vaak aan het werk is en u niet zo veel contact met hem had (CGVS p. 13), volstaat geenszins ter rechtvaardiging van uw nalaten ter zake, daar van een verzoeker verwacht wordt eerst alle mogelijke beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst uit te putten alvorens internationale bescherming te vragen.

In verband met uw opmerking dat de politie in Albanië niets onderneemt bij bloedvetes (CGVS p. 8, 9), dient opgemerkt te worden dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania : Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is

samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat ook de verzoeken van uw echtgenote en dochters kennelijk ongegrond zijn. Daarenboven werden de statuten van uw broer A. (...) en uw neef E. (...) opgeheven op basis van de duurzaam gewijzigde situatie in Albanië, waar, zoals hierboven vermeld, de autoriteiten optreden in bloedwraaksituaties. Ook de statuten van uw moeder X. (...) en uw schoonzus M. (...) werden herzien en opgeheven.

De door u neergelegde documenten zijn voorts niet van die aard dat zij bovenstaande motivering kunnen weerleggen. Uw paspoort en rijbewijs bevestigen louter uw identiteit en herkomst, dewelke niet betwist worden. De documenten van het parket in verband met de beschuldigingen van uw broer Skender duiden erop dat het parket wel degelijk een gefundeerd onderzoek gevoerd heeft naar zijn schuld en dat hij bovendien een advocaat had die zijn zaak opvolgde. Het krantenartikel uit de krant Panorama staat dat Lulzim S. (...) vermoord werd en dat uw broers Skender en A. (...) verdacht werden in de zaak, doch deze feiten worden an sich niet betwist.”

Bijgevolg is ook uw verzoek niet-ontvankelijk. Uw paspoort staat louter uw identiteit en herkomst, waaraan niet getwijfeld wordt, en kan deze beoordeling niet ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.X. (derde verzoekende partij) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit Fushe-Krujë. In 1992 werd uw oom langs vaderszijde, Arian B. (...), vermoord in de gevangenis door Lulzim S. (...). Lulzim werd veroordeeld tot een extra gevangenisstraf en zat tot 2010 in de gevangenis. Na zijn vrijlating, in september 2013, werd Lulzim zelf vermoord. Na de moord op Lulzim kreeg uw oom Skender de schuld van de moord. Nadien leefde uw familie in schrik. Jullie vreesden dat de familie S. (...) bloedwraak zou plegen. Uw neef E. (...) B. (...) (O.V. 7.989.988), de zoon van Skender, vluchtte naar België en diende een verzoek om internationale bescherming in op 3 december 2014. Ook uw oom A. (...) (O.V. 8.061.069) vluchtte naar

België, waar hij op 6 mei 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. In 2015 kregen beiden het vluchtelingenstatuut. Uw grootmoeder X.B. (...) (O.V. 8.356.355) en uw aangetrouwde tante M.B. (...) (O.V. 8.356.450), de echtgenote van Skender, kwamen in 2016 eveneens naar België en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 29 november 2016. Op 28 februari 2017 kregen ook zij het vluchtelingenstatuut toegekend. U en uw ouders bleven in Albanië wonen in jullie eigen woning. Uw vader, F.B. (...) (O.V. 8.727.694) was gedwongen om ver van huis te gaan werken. Hij bleef vaak overnachten op zijn werk. Jullie hadden in de jaren nadien altijd veel angst om het huis te verlaten en lieten jullie vaak begeleiden door familieleden. Jullie verbleven tevens vaak bij uw oom langs moederszijde. Op 15 oktober 2018 kwam uw vader niet naar huis voor uw verjaardag. Enkele dagen later vernamen jullie dat hij eveneens naar België gekomen was. Hij diende een verzoek om internationale bescherming in op 23 oktober 2018. Op 12 februari 2019 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing inzake zijn verzoek. Op 2 september 2019 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing die het Commissariaat-generaal had genomen. U, uw zussen en uw moeder wouden uw vader vervoegen in België, maar dienden hiervoor eerst de financiële middelen te verzamelen. In december 2019 verliet u uiteindelijk Albanië samen met uw moeder N.B. (...) (O.V. 8.727.694) uw zussen M.B. (...) (O.V. 8.974.420) en S.B. (...) (O.V. 8.974.423). Jullie kwamen naar België en dienden op 24 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij een terugkeer naar Albanië dat iemand van de familie S. (...) u zou vermoorden of u onder druk zou zetten om informatie te verlenen over uw familieleden.

U bent in het bezit van uw paspoort, uitgereikt op 20 juli 2015.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw verklaringen en uw administratieve dossier blijkt dat u uw verzoek integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw vader, F.B. (...), namelijk de bloedwraak met de familie S. (...) (CGVS p. 6). In het kader van zijn verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen, die als volgt luidt:

“Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratieve dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient erop gewezen worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van uw beweerdte geveerdheid in een bloedwraak. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat, ofschoon u reeds sinds 2013 in bloedwraak verkeert met de familie S. (...) (CGVS p. 8-9), u nog ettelijke jaren in Albanië verbleven heeft. Dat u tegen uw zin bleef om over jullie huizen, rijkdom en gronden te waken (CGVS p. 9), is geen afdoende verschooning voor uw lange verblijf in Albanië, gelet op de ernst van de door u aangehaalde vrees. Uit de stempels op uw paspoort en uw verklaringen blijkt bovendien dat u sinds het ontstaan van de bloedwraak in 2013 (CGVS p. 8-9) verschillende malen Albanië heeft verlaten en vrijwillig bent teruggekeerd. U ging op familiebezoek bij uw kinderen en kleinkinderen in Italië (CGVS p. 7) en diende nooit een verzoek om internationale bescherming in (CGVS p. 7). Het loutere feit dat u na uw familiebezoeken in Italië in 2014, 2015, 2016 en 2017 gewoon naar Albanië terugkeerde zonder in Italië een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondermijnt danig de geloofwaardigheid van de door u beweerdte vrees het slachtoffer van bloedwraak te worden. Dat u in Italië geen verzoek indiende omdat dat te dicht bij Albanië lag en daar ook familieleden van de familie S. (...) wonen (CGVS p. 7), volstaat niet ter rechtvaardiging van uw nalaten ter zake. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land, zoals eender welke lidstaat van de Europese Unie, inclusief Italië, zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Voorts dienen kanttekeningen gemaakt te worden bij uw bewering zich in Albanië beperkt te kunnen bewegen buitenshuis. U beweerdte dan wel dat u zich in Kruië met de hulp van vrienden verborgen trachtte te houden (CGVS p. 4, 9), uit uw verklaringen blijkt dat u in Librazdh jarenlang vrij buitenshuis kon bewegen. U werkte verschillende jaren als bestuurder van een graafmachine om wegen te asfalteren (verklaring DVZ vraag 12, CGVS p. 4). Hierbij bevond u zich logischerwijze op de openbare weg.

Aangezien u jarenlang vrij kon bewegen in Librazdh, zijn er geen redenen om aan te nemen dat u dit bij een terugkeer naar Albanië niet opnieuw zou kunnen doen, hetzij in Librazdh, hetzij elders in Albanië. Daarenboven mist uw concrete vluchtaanleiding, namelijk dat Ismail S. (...) u op het spoor was in Librazdh (CGVS p. 9), de nodige geloofwaardigheid. Zo bent u niet in staat coherente verklaringen af te leggen betreffende de periode wanneer Ismail werd gezien in Librazdh. U verklaarde in eerste instantie op de Dienst Vreemdelingenzaken dat dit een drie- à viertal maanden voor uw vertrek, i.e. ongeveer in juni 2018, gebeurde (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018 vraag 3.5). Ook bij het onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u aanvankelijk dat u zes maanden eerder, i.e. in juni 2018, voor het laatst ging werken (CGVS p. 4). Even later herhaalde u dat u zes maanden eerder bedreigd werd (CGVS p. 9). Wanneer u echter de vraag gesteld werd om welke reden u nog drie maanden in Albanië bleef nadat u benaderd werd door de familie S. (...), paste u uw verklaringen aan door te stellen dat u meteen enkele dagen nadat S. (...) was opgedoken in Librazdh al vertrokken bent (CGVS p. 10). Met deze inconsistentie geconfronteerd, herhaalde u nogmaals dat u slechts enkele dagen nog in Albanië bent gebleven nadat Ismail werd opgemerkt in Librazdh (CGVS p. 10). Het louter vasthouden aan één versie van de feiten volstaat echter niet om vastgestelde tegenstrijdigheid te rechtvaardigen. Daarenboven had u eerder nog verklaard dat u in de periode dat u nog in Albanië was nadat u vernomen had dat Ismail in Librazdh gezien was, binnen opgesloten leefde en van andere mensen te horen kreeg dat hij in de buurt van uw huis aanwezig was (CGVS p. 10). Toen dit aan u voorgelegd werd, kwam u niet verder dan te stellen dat u de vraag niet goed had begrepen en het niet meer precies wist (CGVS p. 10). Uw bewering meteen Albanië te hebben verlaten na het incident met Ismail in Librazdh wordt nog meer op de helling gezet, daar u op de Dienst Vreemdelingen verklaarde nadien nog een drietal maanden bij uw schoonfamilie in Busnesh te hebben verbleven ((vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018 vraag 3.5). Tijdens het onderhoud op het Commissariaat-generaal, stelde u echter dat u niet één nacht bij uw schoonbroer of bij andere schoonfamilie doorbracht (CGVS p. 11). Opnieuw geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, kwam u niet verder dan te beweren dat ze u op de Dienst Vreemdelingenzaken wellicht niet goed begrepen hebben (CGVS p. 11). Uw verklaringen aan sclerose te lijden en niet goed te zijn met data (vragenlijst bijzonder procedurele noden ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018, CGVS I p. 6), zijn niet afdoende ter verschoning van vastgestelde tegenstrijdigheden. Vooreerst legt u geen enkel document neer ter staving van uw vergeetachtigheid of sclerose. Daarenboven mag zelfs van iemand die het moeilijk heeft met exacte data redelijkerwijze wel verwacht worden dat hij zich kan herinneren of hij na het stopzetten van zijn werk nog een aantal maanden bij zijn schoonfamilie verbleef dan wel of hij meteen het land verliet. Dat u dermate inconsistent bent betreffende de periode wanneer Ismail werd opgemerkt in Librazdh, terwijl dit nochtans uw directe vluchtaanleiding betreft, noopt ertoe te besluiten dat aan deze recente belaging door Ismail S. (...) geen enkel geloof gehecht kan worden. Deze vaststelling gecombineerd met de eerdere vaststellingen dat u verschillende malen Albanië verlaten heeft en vrijwillig terugkeerde en het feit dat u zich in Librazdh vrij kon bewegen, zetten bovendien ernstige vraagtekens bij uw bewering betrokken te zijn in een bloedwraak met de familie S. (...).

Gelet op bovenstaande dient vastgesteld te worden dat u zich geenszins gedroeg als een persoon gevisieerd in een bloedwraak en dat er de voorbije jaren in het kader van de bloedvete met de familie S. (...) geen enkel incident plaatsvond, ondanks uw aanwezigheid in Albanië en uw hierboven besproken weinig gelimiteerde bewegingsvrijheid. Deze vaststellingen nopen tot ernstige twijfels bij de actualiteit van de bloedvete tussen uw familie en de familie S. (...). Hierbij komt dat ook de actuele houding van uw broer A. (...) en uw neef E. (...) niet getuigt van een bestaande bloedwraak. Immers, zowel A. (...) als E. (...) beweren dat ze de volledige familie S. (...) vrezen. In dit licht is het echter uiterst merkwaardig dat zowel A. (...) als E. (...) nauwelijks informatie kunnen verschaffen betreffende de exacte identiteit van uw belagers. Waar A. (...) nog kan toevoegen dat de zoon van Ismail Ilirjan heet, maar verder geen enkele info heeft kunnen vergaren via zijn familiale contacten (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4), heeft E. (...) niet de minste informatie over de namen van andere leden van de familie S. (...) (CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4). Dit is evenwel bijster merkwaardig, daar A. (...) en E. (...) wel beweren dat ze alle leden van de familie S. (...) vrezen (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4), wat overigens in fel contrast staat met uw eigen bewering dat enkel Ismail het op jullie gemunt heeft (CGVS p. 12). Dit is des te merkwaardiger daar uw broer en neef wel degelijk aangeven nog steeds te trachten informatie te vergaren over de familie S. (...) (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 3). Dat zij ondanks hun pogingen om informatie te weten te komen over de identiteit van hun belagers, hier geenszins in slaagden, doet de wenkbrauwen fronsen. E. (...)s bewering dat hij via zijn tante zou hebben vernomen dat de S. (...)s inmiddels weten dat hij in België is, doch dat zijn tante verder geen enkele info kon krijgen over de namen van de familieleden (CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4), is bovendien geenszins overtuigend. Tot slot is het bevreemdend dat zowel E. (...) als A. (...) beweren dat u in de jaren dat u in Albanië was nog verschillende tevergeefse verzoeningspogingen ondernam (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 6, CGVS E. (...) d.d. 9 april p. 5), terwijl u hier zelf op geen enkel moment gewag

van maakt. Bovenstaande opmerkingen zetten de geloofwaardigheid van het actuele bestaan van een bloedvete tussen de familie Baku en de familie S. (...) danig op de helling.

Wat er ook van zij, stel dat er zich in de toekomst toch eventuele problemen met de clan S. (...) zouden voordoen, dan nog zijn er geen redenen om aan te nemen dat u hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. U beweerde weliswaar dat u de politie niet vertrouwt, omdat uw ene broer vermoord werd in een beveiligde gevangenis (CGVS p. 11) en omdat uw andere broer bij verstek veroordeeld werd zonder bewijs (CGVS p. 11). Dat uw broer gedood werd in de gevangenis, en de autoriteiten hem aldus niet konden beschermen, betekent aan sich niet dat dit gebeurde ten gevolge van een onwil of onkunde vanwege de autoriteiten om op te treden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. In verband met uw broers veroordeling dient voorts opgemerkt te worden dat u niet hard heeft kunnen maken dat deze veroordeling onterecht was of het resultaat was van een oneerlijk proces. Immers, uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt eveneens dat de politie wel degelijk een grondig onderzoek gevoerd heeft naar de betrokkenheid van Skënder bij de moord. Zo werden er verschillende getuigen ondervraagd en is er een ballistisch onderzoek gedaan (document 4 in uw administratieve dossier). Het houdt bovendien weinig steek dat uw broer Skender op de vlucht geslagen zou zijn, indien hij werkelijk niets te maken had met de moord op Lulzim. Van een verdachte in een zaak wordt immers verwacht dat hij zich ter beschikking stelt van het onderzoek, zelfs als de persoon in kwestie van zijn onschuld overtuigd is. Dat uw broer Skender pas wou terugkeren eens zijn onschuld bewezen was (CGVS p. 8), is dan ook geen geldig excuus voor zijn vlucht, temeer daar uw broer A. (...) eveneens in verdenking gesteld werd en bij gebrek aan bewijs werd vrijgelaten (CGVS p. 8, 9). Hoe dan ook ondernam niemand van uw familie een poging om in beroep te gaan tegen het vonnis dat bij verstek over uw broer Skender was uitgesproken (CGVS p. 12). Dat een advocaat veel geld vraagt voor een dergelijke procedure (CGVS p. 12), kan uw nalaten ter zake niet rechtvaardigen. In Albanië zijn immers voorzieningen inzake kostelijke rechtsbijstand aanwezig en de Albanese overheid zet in op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Dat pro deo advocaten zich enkel met echtscheidingen bezig houden (CGVS p. 12), is dan ook een blote bewering die niet overeenstemt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Bovendien blijkt uit de door u neergelegde documenten dat er wel degelijk een advocaat de zaak van uw broer heeft opgevolgd (document 5 in uw administratieve dossier). Daarenboven dient opgemerkt te worden dat de autoriteiten in het verleden reeds tegen de familie S. (...) hebben opgetreden: zo werd Lulzim veroordeeld voor de moord op uw broer Arian (CGVS p. 9) en zat Ismail onlangs nog een gevangenisstraf uit voor illegaal wapenbezit (CGVS p. 12). Daarenboven zijn twee andere leden van de clan S. (...) veroordeeld tot levenslang (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 7, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4). Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat de autoriteiten inzake het conflict tussen uw familie en de familie S. (...), niet opnieuw zouden handelen. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het des te frappanter is dat u de Albanese autoriteiten nooit inschakelde, daar uw eigen schoonbroer, Asllan S. (...), tewerkgesteld is bij de politie van Durrës (CGVS p. 6). Dat u uw directe connecties met de Albanese autoriteiten niet aanspreekt op het moment dat u benaderd wordt door de tegenpartij (CGVS p. 13), ondergraaft in zijn geheel de ernst van de situatie. Uw excuus, namelijk dat Asllan vaak aan het werk is en u niet zo veel contact met hem had (CGVS p. 13), volstaat geenszins ter rechtvaardiging van uw nalaten ter zake, daar van een verzoeker verwacht wordt eerst alle mogelijke beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst uit te putten alvorens internationale bescherming te vragen.

In verband met uw opmerking dat de politie in Albanië niets onderneemt bij bloedvetes (CGVS p. 8, 9), dient opgemerkt te worden dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania : Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Niettegenstaande rechtsvervolgning door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat ook de verzoeken van uw echtgenote en dochters kennelijk ongegrond zijn. Daarenboven werden de statuten van uw broer A. (...) en uw neef E. (...) opgeheven op basis van de duurzaam gewijzigde situatie in Albanië, waar, zoals hierboven vermeld, de autoriteiten optreden in bloedwraaksituaties. Ook de statuten van uw moeder X. (...) en uw schoonzus M. (...) werden herzien en opgeheven.

De door u neergelegde documenten zijn voorts niet van die aard dat zij bovenstaande motivering kunnen weerleggen. Uw paspoort en rijbewijs bevestigen louter uw identiteit en herkomst, dewelke niet betwist worden. De documenten van het parket in verband met de beschuldigingen van uw broer Skender duiden erop dat het parket wel degelijk een gefundeerd onderzoek gevoerd heeft naar zijn schuld en dat hij bovendien een advocaat had die zijn zaak opvolgde. Het krantenartikel uit de krant Panorama staat dat Lulzim S. (...) vermoord werd en dat uw broers Skender en A. (...) verdacht werden in de zaak, doch deze feiten worden an sich niet betwist.”

Bijgevolg is ook uw verzoek kennelijk ongegrond. Uw paspoort staat louter uw identiteit en herkomst, waaraan niet getwijfeld wordt, en kan deze beoordeling niet ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.4. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.M. (vierde verzoekende partij) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit Fushe-Krujë. In 1992 werd uw oom langs vaderszijde, Arian B. (...), vermoord in de gevangenis door Lulzim S. (...). Lulzim werd veroordeeld tot een extra gevangenisstraf en zat tot 2010 in de gevangenis. Na zijn vrijlating, in september 2013, werd Lulzim zelf vermoord. Na de moord op Lulzim kreeg uw oom Skender de schuld van de moord. Nadien leefde uw familie in schrik. Jullie vreesden dat de familie S. (...) bloedwraak zou plegen. Uw neef E. (...) B. (...) (O.V. 7.989.988), de zoon van Skender, vluchtte naar België en diende een verzoek om internationale bescherming in op 3 december 2014. Ook uw oom A. (...) (O.V. 8.061.069) vluchtte naar België, waar hij op 6 mei 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. In 2015 kregen beiden het vluchtelingenstatuut. Uw grootmoeder X.B. (...) (O.V. 8.356.355) en uw aangetrouwde tante M.B. (...) (O.V. 8.356.450), de echtgenote van Skender, kwamen in 2016 eveneens naar België en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 29 november 2016. Op 28 februari 2017 kregen ook zij het vluchtelingenstatuut toegekend. U en uw ouders bleven in Albanië wonen in jullie eigen woning. Uw vader, F.B. (...) (O.V. 8.727.694) was gedwongen om ver van huis te gaan werken. Hij bleef vaak overnachten op zijn werk. Jullie hadden in de jaren nadien altijd veel angst om het huis te verlaten en lieten jullie vaak begeleiden door familieleden. Jullie verbleven regelmatig bij uw oom langs moederszijde. Op 15 oktober 2018 kwam uw vader niet naar huis voor de verjaardag van uw zus X. (...). Enkele dagen later vernamen jullie dat hij eveneens naar België gekomen was. Hij diende een verzoek om internationale bescherming in op 23 oktober 2018. Op 12 februari 2019 nam het Commissariaat-generaal een weigeringsbeslissing inzake zijn verzoek. Op 2 september 2019 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing die het Commissariaat-generaal had genomen. U, uw zussen en uw moeder wouden uw vader vervoegen in België, maar dienden hiervoor eerst de financiële middelen te verzamelen. In december 2019 verliet u uiteindelijk Albanië samen met uw moeder N.B. (...) (O.V. 8.727.694) uw zussen X.B. (...) (O.V. 8.974.405) en S.B. (...) (O.V. 8.974.423). Jullie kwamen naar België en dienden op 24 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij een terugkeer naar Albanië opnieuw opgesloten te moeten leven en beperkt te worden in uw vrijheid.

U bent in het bezit van uw paspoort, uitgereikt op 26 september 2016.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw verklaringen en uw administratieve dossier blijkt dat u uw verzoek integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw vader, F.B. (...), namelijk de bloedwraak met de familie S. (...) (CGVS p. 6-7). In het kader van zijn verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen, die als volgt luidt:

“Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratieve dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient erop gewezen worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van uw beweerdte geveerdheid in een bloedwraak. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat, ofschoon u reeds sinds 2013 in bloedwraak verkeert met de familie S. (...) (CGVS p. 8-9), u nog ettelijke jaren in Albanië verbleven heeft. Dat u tegen uw zin bleef om over jullie huizen, rijkdom en gronden te waken (CGVS p. 9), is geen afdoende verschoning voor uw lange verblijf in Albanië, gelet op de ernst van de door u aangehaalde vrees. Uit de stempels op uw paspoort en uw verklaringen blijkt bovendien dat u sinds het ontstaan van de bloedwraak in 2013 (CGVS p. 8-9) verschillende malen Albanië heeft verlaten en vrijwillig bent teruggekeerd. U ging op familiebezoek bij uw kinderen en kleinkinderen in Italië (CGVS p. 7) en diende nooit een verzoek om internationale bescherming in (CGVS p. 7). Het loutere feit dat u na uw familiebezoeken in Italië in 2014, 2015, 2016 en 2017 gewoon naar Albanië terugkeerde zonder in Italië een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondermijnt danig de geloofwaardigheid van de door u beweerdte vrees het slachtoffer van bloedwraak te worden. Dat u in Italië geen verzoek indiende omdat dat te dicht bij Albanië lag en daar ook familieleden van de familie S. (...) wonen (CGVS p. 7), volstaat niet ter rechtvaardiging van uw nalaten ter zake. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land, zoals eender welke lidstaat van de Europese Unie, inclusief Italië, zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Voorts dienen kanttekeningen gemaakt te worden bij uw bewering zich in Albanië beperkt te kunnen bewegen buitenshuis. U beweerdte dan wel dat u zich in Kruië met de hulp van vrienden verborgen trachtte te houden (CGVS p. 4, 9), uit uw verklaringen blijkt dat u in Librazdh jarenlang vrij buitenshuis kon bewegen. U werkte verschillende jaren als bestuurder van een graafmachine om wegen te asfalteren (verklaring DVZ vraag 12, CGVS p. 4). Hierbij bevond u zich logischerwijze op de openbare weg. Aangezien u jarenlang vrij kon bewegen in Librazdh, zijn er geen redenen om aan te nemen dat u dit bij een terugkeer naar Albanië niet opnieuw zou kunnen doen, hetzij in Librazdh, hetzij elders in Albanië.

Daarenboven mist uw concrete vluchtaanleiding, namelijk dat Ismail S. (...) u op het spoor was in Librazdh (CGVS p. 9), de nodige geloofwaardigheid. Zo bent u niet in staat coherente verklaringen af te leggen betreffende de periode wanneer Ismail werd gezien in Librazdh. U verklaarde in eerste instantie op de Dienst Vreemdelingenzaken dat dit een drie- à viertal maanden voor uw vertrek, i.e. ongeveer in juni 2018, gebeurde (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018 vraag 3.5). Ook bij het onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u aanvankelijk dat u zes maanden eerder, i.e. in juni 2018, voor het laatst ging werken (CGVS p. 4). Even later herhaalde u dat u zes maanden eerder bedreigd werd (CGVS p. 9). Wanneer u echter de vraag gesteld werd om welke reden u nog drie maanden in Albanië bleef nadat u benaderd werd door de familie S. (...), paste u uw verklaringen aan door te stellen dat u meteen enkele dagen nadat S. (...) was opgedoken in Librazdh al vertrokken bent (CGVS p. 10). Met deze inconsistentie geconfronteerd, herhaalde u nogmaals dat u slechts enkele dagen nog in Albanië bent gebleven nadat Ismail werd opgemerkt in Librazdh (CGVS p. 10). Het louter vasthouden aan één versie van de feiten volstaat echter niet om vastgestelde tegenstrijdigheid te rechtvaardigen. Daarenboven had u eerder nog verklaard dat u in de periode dat u nog in Albanië was nadat u vernomen had dat Ismail in Librazdh gezien was, binnen opgesloten leefde en van andere mensen te horen kreeg dat hij in de buurt van uw huis aanwezig was (CGVS p. 10). Toen dit aan u voorgelegd werd, kwam u niet verder dan te stellen dat u de vraag niet goed had begrepen en het niet meer precies wist (CGVS p. 10). Uw bewering meteen Albanië te hebben verlaten na het incident met Ismail in Librazdh wordt nog meer op de helling gezet, daar u op de Dienst Vreemdelingen verklaarde nadien nog een drietal maanden bij uw schoonfamilie in Busnesh te hebben verbleven ((vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018 vraag 3.5). Tijdens het onderhoud op het Commissariaat-generaal, stelde u echter dat u niet één nacht bij uw schoonbroer of bij andere schoonfamilie doorbracht (CGVS p. 11). Opnieuw geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, kwam u niet verder dan te beweren dat ze u op de Dienst Vreemdelingenzaken wellicht niet goed begrepen hebben (CGVS p. 11). Uw verklaringen aan sclerose te lijden en niet goed te zijn met data (vragenlijst bijzonder procedurele noden ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018, CGVS I p. 6), zijn niet afdoende ter verschoning van vastgestelde tegenstrijdigheden. Vooreerst legt u geen enkel document neer ter staving van uw vergeetachtigheid of sclerose. Daarenboven mag zelfs van iemand die het moeilijk heeft met exacte data redelijkerwijze wel verwacht worden dat hij zich kan herinneren of hij na het stopzetten van zijn werk nog een aantal maanden bij zijn schoonfamilie verbleef dan wel of hij meteen het land verliet. Dat u dermate inconsistent bent betreffende de periode wanneer Ismail werd opgemerkt in Librazdh, terwijl dit nochtans uw directe vluchtaanleiding betreft, noopt ertoe te besluiten dat aan deze recente belaging door Ismail S. (...) geen enkel geloof

gehecht kan worden. Deze vaststelling gecombineerd met de eerdere vaststellingen dat u verschillende malen Albanië verlaten heeft en vrijwillig terugkeerde en het feit dat u zich in Librazhd vrij kon bewegen, zetten bovendien ernstige vraagtekens bij uw bewering betrokken te zijn in een bloedwraak met de familie S. (...).

Gelet op bovenstaande dient vastgesteld te worden dat u zich geenszins gedroeg als een persoon gevisieerd in een bloedwraak en dat er de voorbije jaren in het kader van de bloedvete met de familie S. (...) geen enkel incident plaatsvond, ondanks uw aanwezigheid in Albanië en uw hierboven besproken weinig gelimiteerde bewegingsvrijheid. Deze vaststellingen nopen tot ernstige twijfels bij de actualiteit van de bloedvete tussen uw familie en de familie S. (...). Hierbij komt dat ook de actuele houding van uw broer A. (...) en uw neef E. (...) niet getuigt van een bestaande bloedwraak. Immers, zowel A. (...) als E. (...) beweren dat ze de volledige familie S. (...) vrezen. In dit licht is het echter uiterst merkwaardig dat zowel A. (...) als E. (...) nauwelijks informatie kunnen verschaffen betreffende de exacte identiteit van uw belagers. Waar A. (...) nog kan toevoegen dat de zoon van Ismail Ilirjan heet, maar verder geen enkele info heeft kunnen vergaren via zijn familiale contacten (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4), heeft E. (...) niet de minste informatie over de namen van andere leden van de familie S. (...) (CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4). Dit is evenwel bijster merkwaardig, daar A. (...) en E. (...) wel beweren dat ze alle leden van de familie S. (...) vrezen (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4), wat overigens in fel contrast staat met uw eigen bewering dat enkel Ismail het op jullie gemunt heeft (CGVS p. 12). Dit is des te merkwaardiger daar uw broer en neef wel degelijk aangeven nog steeds te trachten informatie te vergaren over de familie S. (...) (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 3). Dat zij ondanks hun pogingen om informatie te weten te komen over de identiteit van hun belagers, hier geenszins in slaagden, doet de wenkbrauwen fronsen. E. (...)s bewering dat hij via zijn tante zou hebben vernomen dat de S. (...)s inmiddels weten dat hij in België is, doch dat zijn tante verder geen enkele info kon krijgen over de namen van de familieleden (CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4), is bovendien geenszins overtuigend. Tot slot is het bevreemdend dat zowel E. (...) als A. (...) beweren dat u in de jaren dat u in Albanië was nog verschillende tevergeefse verzoeningspogingen ondernam (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 6, CGVS E. (...) d.d. 9 april p. 5), terwijl u hier zelf op geen enkel moment gewag van maakt. Bovenstaande opmerkingen zetten de geloofwaardigheid van het actuele bestaan van een bloedvete tussen de familie Baku en de familie S. (...) danig op de helling.

Wat er ook van zij, stel dat er zich in de toekomst toch eventuele problemen met de clan S. (...) zouden voordoen, dan nog zijn er geen redenen om aan te nemen dat u hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. U beweerde weliswaar dat u de politie niet vertrouwt, omdat uw ene broer vermoord werd in een beveiligde gevangenis (CGVS p. 11) en omdat uw andere broer bij verstek veroordeeld werd zonder bewijs (CGVS p. 11). Dat uw broer gedood werd in de gevangenis, en de autoriteiten hem aldus niet konden beschermen, betekent an sich niet dat dit gebeurde ten gevolge van een onwil of onkunde vanwege de autoriteiten om op te treden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. In verband met uw broers veroordeling dient voorts opgemerkt te worden dat u niet hard heeft kunnen maken dat deze veroordeling onterecht was of het resultaat was van een oneerlijk proces. Immers, uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt eveneens dat de politie wel degelijk een grondig onderzoek gevoerd heeft naar de betrokkenheid van Skënder bij de moord. Zo werden er verschillende getuigen ondervraagd en is er een ballistisch onderzoek gedaan (document 4 in uw administratieve dossier). Het houdt bovendien weinig steek dat uw broer Skender op de vlucht geslagen zou zijn, indien hij werkelijk niets te maken had met de moord op Lulzim. Van een verdachte in een zaak wordt immers verwacht dat hij zich ter beschikking stelt van het onderzoek, zelfs als de persoon in kwestie van zijn onschuld overtuigd is. Dat uw broer Skender pas wou terugkeren eens zijn onschuld bewezen was (CGVS p. 8), is dan ook geen geldig excuus voor zijn vlucht, temeer daar uw broer A. (...) eveneens in verdenking gesteld werd en bij gebrek aan bewijs werd vrijgelaten (CGVS p. 8, 9). Hoe dan ook ondernam niemand van uw familie een poging om in beroep te gaan tegen het vonnis dat bij verstek over uw broer Skender was uitgesproken (CGVS p. 12). Dat een advocaat veel geld vraagt voor een dergelijke procedure (CGVS p. 12), kan uw nalaten ter zake niet rechtvaardigen. In Albanië zijn immers voorzieningen inzake kostelijke rechtsbijstand aanwezig en de Albanese overheid zet in op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Dat pro deo advocaten zich enkel met echtscheidingen bezig houden (CGVS p. 12), is dan ook een blote bewering die niet overeenstemt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Bovendien blijkt uit de door u neergelegde documenten dat er wel degelijk een advocaat de zaak van uw broer heeft opgevolgd (document 5 in uw administratieve dossier). Daarenboven dient opgemerkt te worden dat de autoriteiten in het verleden reeds tegen de familie S. (...) hebben opgetreden:

zo werd Lulzim veroordeeld voor de moord op uw broer Arian (CGVS p. 9) en zat Ismail onlangs nog een gevangenisstraf uit voor illegaal wapenbezit (CGVS p. 12). Daarenboven zijn twee andere leden van de clan S. (...) veroordeeld tot levenslang (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 7, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4). Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat de autoriteiten inzake het conflict tussen uw familie en de familie S. (...), niet opnieuw zouden handelen. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het des te frappanter is dat u de Albanese autoriteiten nooit inschakelde, daar uw eigen schoonbroer, Asllan S. (...), tewerkgesteld is bij de politie van Durrës (CGVS p. 6). Dat u uw directe connecties met de Albanese autoriteiten niet aanspreekt op het moment dat u benaderd wordt door de tegenpartij (CGVS p. 13), ondergraaft in zijn geheel de ernst van de situatie. Uw excuus, namelijk dat Asllan vaak aan het werk is en u niet zo veel contact met hem had (CGVS p. 13), volstaat geenszins ter rechtvaardiging van uw nalaten ter zake, daar van een verzoeker verwacht wordt eerst alle mogelijke beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst uit te putten alvorens internationale bescherming te vragen.

In verband met uw opmerking dat de politie in Albanië niets onderneemt bij bloedvetes (CGVS p. 8, 9), dient opgemerkt te worden dat Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania : Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en

kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk “de bewijslast op de verzoeker rust”, van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip ‘bewijs’ in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat ook de verzoeken van uw echtgenote en dochters kennelijk ongegrond zijn. Daarenboven werden de statuten van uw broer A. (...) en uw neef E. (...) opgeheven op basis van de duurzaam gewijzigde situatie in Albanië, waar, zoals hierboven vermeld, de autoriteiten optreden in bloedwraaksituaties. Ook de statuten van uw moeder X. (...) en uw schoonzus M. (...) werden herzien en opgeheven.

De door u neergelegde documenten zijn voorts niet van die aard dat zij bovenstaande motivering kunnen weerleggen. Uw paspoort en rijbewijs bevestigen louter uw identiteit en herkomst, dewelke niet betwist worden. De documenten van het parket in verband met de beschuldigingen van uw broer Skender duiden erop dat het parket wel degelijk een gefundeerd onderzoek gevoerd heeft naar zijn schuld en dat hij bovendien een advocaat had die zijn zaak opvolgde. Het krantenartikel uit de krant Panorama staat dat Lulzim S. (...) vermoord werd en dat uw broers Skender en A. (...) verdacht werden in de zaak, doch deze feiten worden an sich niet betwist.”

Bijgevolg is ook uw verzoek kennelijk ongegrond. Uw paspoort staat louter uw identiteit en herkomst, waaraan niet getwijfeld wordt, en kan deze beoordeling niet ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

1.5. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van B.S. (vijfde verzoekende partij) als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Albanees staatsburger afkomstig uit Fushe-Krujë. In 1992 werd uw oom langs vaderszijde, Arian B. (...), vermoord in de gevangenis door Lulzim S. (...). U kent de precieze omstandigheden niet van de situatie maar u weet dat uw familie vreest dat de familie S. (...) bloedwraak zou plegen. Uw neef E. (...) B. (...) (O.V. 7.989.988), de zoon van Skender, vluchtte naar België en diende een verzoek om internationale bescherming in op 3 december 2014. Ook uw oom A. (...) (O.V. 8.061.069) vluchtte naar België, waar hij op 6 mei 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende. In 2015 kregen beiden het vluchtelingenstatuut. Uw grootmoeder X.B. (...) (O.V. 8.356.355) en uw aangetrouwde tante M.B. (...) (O.V. 8.356.450), de echtgenote van Skender, kwamen in 2016 eveneens naar België en dienden een verzoek om internationale bescherming in op 29 november 2016. Op 28 februari 2017 kregen ook zij het vluchtelingenstatuut toegekend. U en uw ouders bleven in Albanië wonen in jullie eigen woning. Uw vader, F.B. (...) (O.V. 8.727.694) was gedwongen om ver van huis te gaan werken. Hij bleef vaak overnachten op zijn werk. Jullie hadden in de jaren nadien altijd veel angst om het huis te verlaten en lieten jullie vaak begeleiden door familieleden. Jullie verbleven regelmatig bij uw oom langs moederszijde. Op 15 oktober 2018 kwam uw vader niet naar huis voor de verjaardag van uw zus X. (...). Enkele dagen later vernamen jullie dat hij eveneens naar België gekomen was. Hij diende een verzoek om internationale bescherming in op 23 oktober 2018. Op 12 februari 2019 nam het Commissariaat-generaal een

weigeringsbeslissing inzake zijn verzoek. Op 2 september 2019 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing die het Commissariaat-generaal had genomen. U, uw zussen en uw moeder wouden uw vader vervoegen in België, maar dienden hiervoor eerst de financiële middelen te verzamelen. In december 2019 verliet u uiteindelijk Albanië samen met uw moeder N.B. (...) (O.V. 8.727.694) uw zussen X.B. (...) (O.V. 8.974.405) en M.B. (...) (O.V. 8.974.420). Jullie kwamen naar België en dienden op 24 december 2019 een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij een terugkeer naar Albanië opnieuw in angst te leven om vermoord te worden.

U bent in het bezit van uw paspoort, uitgereikt op 24 december 2018.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit uw verklaringen en uw administratieve dossier blijkt dat u uw verzoek integraal steunt op de motieven die werden aangehaald door uw vader, F.B. (...), namelijk de bloedwraak met de familie S. (...) (CGVS p. 6). In het kader van zijn verzoek werd een weigeringsbeslissing genomen, die als volgt luidt:

“Na grondig onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratieve dossier blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Vooreerst dient erop gewezen worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van uw beweerdte geveerdheid in een bloedwraak. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat, ofschoon u reeds sinds 2013 in bloedwraak verkeert met de familie S. (...) (CGVS p. 8-9), u nog ettelijke jaren in Albanië verbleven heeft. Dat u tegen uw zin bleef om over jullie huizen, rijkdom en gronden te waken (CGVS p. 9), is geen afdoende verschooning voor uw lange verblijf in Albanië, gelet op de ernst van de door u aangehaalde vrees. Uit de stempels op uw paspoort en uw verklaringen blijkt bovendien dat u sinds het ontstaan van de bloedwraak in 2013 (CGVS p. 8-9) verschillende malen Albanië heeft verlaten en vrijwillig bent teruggekeerd. U ging op familiebezoek bij uw kinderen en kleinkinderen in Italië (CGVS p. 7) en diende nooit een verzoek om internationale bescherming in (CGVS p. 7). Het loutere feit dat u na uw familiebezoeken in Italië in 2014, 2015, 2016 en 2017 gewoon naar Albanië terugkeerde zonder in Italië een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondermijnt danig de geloofwaardigheid van de door u beweerdte vrees het slachtoffer van bloedwraak te worden. Dat u in Italië geen verzoek indiende omdat dat te dicht bij Albanië lag en daar ook familieleden van de familie S. (...) wonen (CGVS p. 7), volstaat niet ter rechtvaardiging van uw nalaten ter zake. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land, zoals eender welke lidstaat van de Europese Unie, inclusief Italië, zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming. Voorts dienen kanttekeningen gemaakt te worden bij uw bewering zich in Albanië beperkt te kunnen bewegen buitenshuis. U beweerdte dan wel dat u zich in Kruië met de hulp van vrienden verborgen trachtte te houden (CGVS p. 4, 9), uit uw verklaringen blijkt dat u in Librazdh jarenlang vrij buitenshuis kon bewegen. U werkte verschillende jaren als bestuurder van een graafmachine om wegen te asfalteren (verklaring DVZ vraag 12, CGVS p. 4). Hierbij bevond u zich logischerwijze op de openbare weg. Aangezien u jarenlang vrij kon bewegen in Librazdh, zijn er geen redenen om aan te nemen dat u dit bij een terugkeer naar Albanië niet opnieuw zou kunnen doen, hetzij in Librazdh, hetzij elders in Albanië.

Daarenboven mist uw concrete vluchtaanleiding, namelijk dat Ismail S. (...) u op het spoor was in Librazdh (CGVS p. 9), de nodige geloofwaardigheid. Zo bent u niet in staat coherente verklaringen af te leggen betreffende de periode wanneer Ismail werd gezien in Librazdh. U verklaarde in eerste instantie op de Dienst Vreemdelingenzaken dat dit een drie- à viertal maanden voor uw vertrek, i.e. ongeveer in juni 2018, gebeurde (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018 vraag 3.5). Ook bij het onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u aanvankelijk dat u zes maanden eerder, i.e. in juni 2018, voor het laatst ging werken (CGVS p. 4). Even later herhaalde u dat u zes maanden eerder bedreigd werd (CGVS p. 9). Wanneer u echter de vraag gesteld werd om welke reden u nog drie maanden in Albanië bleef nadat u benaderd werd door de familie S. (...), paste u uw verklaringen aan door te stellen dat u meteen enkele dagen nadat S. (...) was opgedoken in Librazdh al vertrokken bent (CGVS p. 10). Met

deze inconsistentie geconfronteerd, herhaalde u nogmaals dat u slechts enkele dagen nog in Albanië bent gebleven nadat Ismail werd opgemerkt in Librazdh (CGVS p. 10). Het louter vasthouden aan één versie van de feiten volstaat echter niet om vastgestelde tegenstrijdigheid te rechtvaardigen. Daarenboven had u eerder nog verklaard dat u in de periode dat u nog in Albanië was nadat u vernomen had dat Ismail in Librazdh gezien was, binnen opgesloten leefde en van andere mensen te horen kreeg dat hij in de buurt van uw huis aanwezig was (CGVS p. 10). Toen dit aan u voorgelegd werd, kwam u niet verder dan te stellen dat u de vraag niet goed had begrepen en het niet meer precies wist (CGVS p. 10). Uw bewering meteen Albanië te hebben verlaten na het incident met Ismail in Librazdh wordt nog meer op de helling gezet, daar u op de Dienst Vreemdelingen verklaarde nadien nog een drietal maanden bij uw schoonfamilie in Busnesh te hebben verbleven ((vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018 vraag 3.5). Tijdens het onderhoud op het Commissariaat-generaal, stelde u echter dat u niet één nacht bij uw schoonbroer of bij andere schoonfamilie doorbracht (CGVS p. 11). Opnieuw geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, kwam u niet verder dan te beweren dat ze u op de Dienst Vreemdelingen zaken wellicht niet goed begrepen hebben (CGVS p. 11). Uw verklaringen aan sclerose te lijden en niet goed te zijn met data (vragenlijst bijzonder procedurele noden ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018, CGVS I p. 6), zijn niet afdoende ter verschoning van vastgestelde tegenstrijdigheden. Vooreerst legt u geen enkel document neer ter staving van uw vergeetachtigheid of sclerose. Daarenboven mag zelfs van iemand die het moeilijk heeft met exacte data redelijkerwijze wel verwacht worden dat hij zich kan herinneren of hij na het stopzetten van zijn werk nog een aantal maanden bij zijn schoonfamilie verbleef dan wel of hij meteen het land verliet. Dat u dermate inconsistent bent betreffende de periode wanneer Ismail werd opgemerkt in Librazdh, terwijl dit nochtans uw directe vluchtaanleiding betreft, noopt ertoe te besluiten dat aan deze recente belaging door Ismail S. (...) geen enkel geloof gehecht kan worden. Deze vaststelling gecombineerd met de eerdere vaststellingen dat u verschillende malen Albanië verlaten heeft en vrijwillig terugkeerde en het feit dat u zich in Librazdh vrij kon bewegen, zetten bovendien ernstige vraagtekens bij uw bewering betrokken te zijn in een bloedwraak met de familie S. (...).

Gelet op bovenstaande dient vastgesteld te worden dat u zich geenszins gedroeg als een persoon geviséerd in een bloedwraak en dat er de voorbije jaren in het kader van de bloedvete met de familie S. (...) geen enkel incident plaatsvond, ondanks uw aanwezigheid in Albanië en uw hierboven besproken weinig gelimiteerde bewegingsvrijheid. Deze vaststellingen nopen tot ernstige twijfels bij de actualiteit van de bloedvete tussen uw familie en de familie S. (...). Hierbij komt dat ook de actuele houding van uw broer A. (...) en uw neef E. (...) niet getuigt van een bestaande bloedwraak. Immers, zowel A. (...) als E. (...) beweren dat ze de volledige familie S. (...) vrezen. In dit licht is het echter uiterst merkwaardig dat zowel A. (...) als E. (...) nauwelijks informatie kunnen verschaffen betreffende de exacte identiteit van uw belagers. Waar A. (...) nog kan toevoegen dat de zoon van Ismail Ilirjan heet, maar verder geen enkele info heeft kunnen vergaren via zijn familiale contacten (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4), heeft E. (...) niet de minste informatie over de namen van andere leden van de familie S. (...) (CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4). Dit is evenwel bijster merkwaardig, daar A. (...) en E. (...) wel beweren dat ze alle leden van de familie S. (...) vrezen (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4), wat overigens in fel contrast staat met uw eigen bewering dat enkel Ismail het op jullie gemunt heeft (CGVS p. 12). Dit is des te merkwaardiger daar uw broer en neef wel degelijk aangeven nog steeds te trachten informatie te vergaren over de familie S. (...) (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 4, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 3). Dat zij ondanks hun pogingen om informatie te weten te komen over de identiteit van hun belagers, hier geenszins in slaagden, doet de wenkbrauwen fronsen. E. (...)s bewering dat hij via zijn tante zou hebben vernomen dat de S. (...)’s inmiddels weten dat hij in België is, doch dat zijn tante verder geen enkele info kon krijgen over de namen van de familieleden (CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4), is bovendien geenszins overtuigend. Tot slot is het bevreemdend dat zowel E. (...) als A. (...) beweren dat u in de jaren dat u in Albanië was nog verschillende tevergeefse verzoeningspogingen ondernam (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 6, CGVS E. (...) d.d. 9 april p. 5), terwijl u hier zelf op geen enkel moment gewag van maakt. Bovenstaande opmerkingen zetten de geloofwaardigheid van het actuele bestaan van een bloedvete tussen de familie Baku en de familie S. (...) danig op de helling.

Wat er ook van zij, stel dat er zich in de toekomst toch eventuele problemen met de clan S. (...) zouden voordoen, dan nog zijn er geen redenen om aan te nemen dat u hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. U beweerde weliswaar dat u de politie niet vertrouwt, omdat uw ene broer vermoord werd in een beveiligde gevangenis (CGVS p. 11) en omdat uw andere broer bij verstek veroordeeld werd zonder bewijs (CGVS p. 11). Dat uw broer gedood werd in de gevangenis, en de autoriteiten hem aldus niet konden beschermen, betekent an sich niet dat dit gebeurde ten gevolge van een onwil of onkunde vanwege de autoriteiten om op te treden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft

echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. In verband met uw broers veroordeling dient voorts opgemerkt te worden dat u niet hard heeft kunnen maken dat deze veroordeling onterecht was of het resultaat was van een oneerlijk proces. Immers, uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt eveneens dat de politie wel degelijk een grondig onderzoek gevoerd heeft naar de betrokkenheid van Skënder bij de moord. Zo werden er verschillende getuigen ondervraagd en is er een ballistisch onderzoek gedaan (document 4 in uw administratieve dossier). Het houdt bovendien weinig steek dat uw broer Skender op de vlucht geslagen zou zijn, indien hij werkelijk niets te maken had met de moord op Lulzim. Van een verdachte in een zaak wordt immers verwacht dat hij zich ter beschikking stelt van het onderzoek, zelfs als de persoon in kwestie van zijn onschuld overtuigd is. Dat uw broer Skender pas wou terugkeren eens zijn onschuld bewezen was (CGVS p. 8), is dan ook geen geldig excuus voor zijn vlucht, temeer daar uw broer A. (...) eveneens in verdenking gesteld werd en bij gebrek aan bewijs werd vrijgelaten (CGVS p. 8, 9). Hoe dan ook ondernam niemand van uw familie een poging om in beroep te gaan tegen het vonnis dat bij verstek over uw broer Skender was uitgesproken (CGVS p. 12). Dat een advocaat veel geld vraagt voor een dergelijke procedure (CGVS p. 12), kan uw nalaten ter zake niet rechtvaardigen. In Albanië zijn immers voorzieningen inzake kostelijke rechtsbijstand aanwezig en de Albanese overheid zet in op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Dat pro deo advocaten zich enkel met echtscheidingen bezig houden (CGVS p. 12), is dan ook een blote bewering die niet overeenstemt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Bovendien blijkt uit de door u neergelegde documenten dat er wel degelijk een advocaat de zaak van uw broer heeft opgevolgd (document 5 in uw administratieve dossier). Daarenboven dient opgemerkt te worden dat de autoriteiten in het verleden reeds tegen de familie S. (...) hebben opgetreden: zo werd Lulzim veroordeeld voor de moord op uw broer Arian (CGVS p. 9) en zat Ismail onlangs nog een gevangenisstraf uit voor illegaal wapenbezit (CGVS p. 12). Daarenboven zijn twee andere leden van de clan S. (...) veroordeeld tot levenslang (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 7, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4). Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat de autoriteiten inzake het conflict tussen uw familie en de familie S. (...), niet opnieuw zouden handelen. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het des te frappanter is dat u de Albanese autoriteiten nooit inschakelde, daar uw eigen schoonbroer, Asllan S. (...), tewerkgesteld is bij de politie van Durrës (CGVS p. 6). Dat u uw directe connecties met de Albanese autoriteiten niet aanspreekt op het moment dat u benaderd wordt door de tegenpartij (CGVS p. 13), ondergraaft in zijn geheel de ernst van de situatie. Uw excuus, namelijk dat Asllan vaak aan het werk is en u niet zo veel contact met hem had (CGVS p. 13), volstaat geenszins ter rechtvaardiging van uw nalaten ter zake, daar van een verzoeker verwacht wordt eerst alle mogelijke beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst uit te putten alvorens internationale bescherming te vragen.

In verband met uw opmerking dat de politie in Albanië niets onderneemt bij bloedvetes (CGVS p. 8, 9), dient opgemerkt te worden dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania : Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van

een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.

Bovendien wijst het Commissariaat-generaal erop dat het algemene rechtsbeginsel, volgens hetwelk "de bewijslast op de verzoeker rust", van toepassing is bij het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming (UNHCR, Handbook on procedures and criteria for determining refugee status, Genève, 1979, p. 51, § 196). Hoewel het begrip 'bewijs' in dit verband met soepelheid moet worden geïnterpreteerd, moet de verzoeker de autoriteit er niettemin van overtuigen dat hij daadwerkelijk voldoet aan de voorwaarden om de status die hij eist, te genieten. U brengt geen enkel concreet element aan dat het mogelijk maakt te bewijzen dat de situatie in Albanië zodanig is geëvolueerd dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het dossier werd toegevoegd, niet meer relevant zou zijn.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat ook de verzoeken van uw echtgenote en dochters kennelijk ongegrond zijn. Daarenboven werden de statuten van uw broer A. (...) en uw neef E. (...) opgeheven op basis van de duurzaam gewijzigde situatie in Albanië, waar, zoals hierboven vermeld, de autoriteiten optreden in bloedwraaksituaties. Ook de statuten van uw moeder X. (...) en uw schoonzus M. (...) werden herzien en opgeheven.

De door u neergelegde documenten zijn voorts niet van die aard dat zij bovenstaande motivering kunnen weerleggen. Uw paspoort en rijbewijs bevestigen louter uw identiteit en herkomst, dewelke niet betwist worden. De documenten van het parket in verband met de beschuldigingen van uw broer Skender duiden erop dat het parket wel degelijk een gefundeerd onderzoek gevoerd heeft naar zijn schuld en dat hij bovendien een advocaat had die zijn zaak opvolgde. Het krantenartikel uit de krant Panorama staat dat Lulzim S. (...) vermoord werd en dat uw broers Skender en A. (...) verdacht werden in de zaak, doch deze feiten worden an sich niet betwist."

Bijgevolg is ook uw verzoek kennelijk ongegrond. Uw paspoort staat louter uw identiteit en herkomst, waaraan niet getwijfeld wordt, en kan deze beoordeling niet ombuigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekende partijen beroepen zich in een eerste middel op de:

- “• Schending van artikel 57/6/1, §1 van de Vreemdelingenwet;*
- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering;*
- Schending van de rechten van verdediging.”*

Zij doen gelden:

“Verweerster meent dat de situatie van verzoekers van dien aard zou zijn dat er een versnelde procedure kan toegepast worden:

(...)

Een dergelijke versnelde procedure heeft tot gevolg dat het verzoek om internationale bescherming binnen een verkort tijdsbestek wordt behandeld. Dit heeft verregaande gevolgen, onder andere voor de beroepstermijn:

(...)

In casu is het dossier van eerste verzoeker sinds 2 september 2019 opnieuw hangende bij verweerster. De dossiers van tweede t.e.m. vijfde verzoekster werden op 6 februari 2020 overgemaakt aan verweerster.

De termijn van behandeling binnen de 15 werkdagen na ontvangst van het dossier is in beide gevallen dus ruimschoots overschreden. Het is dan ook niet serieus dat verweerster aanhaalt dat er in casu een versnelde procedure werd toegepast!

De handelswijze van verweerster heeft echter nefaste gevolgen voor verzoekers om internationale bescherming, inclusief verzoekers, gezien de Belgische voorrangsprocedure procedurele beginselen kent die afwijken van de standaardprocedure. Nochtans overweegt richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013:

(...)

Concreet bepaalt artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet dat de ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen schriftelijk nota neemt van de verklaringen afgelegd gedurende het persoonlijk onderhoud. De verzoeker om internationale bescherming of diens advocaat kan onder strikte voorwaarden een kopie bekomen teneinde opmerkingen over te maken aan het Commissariaat-generaal:

(...)

Dergelijke opmerkingen zijn van cruciaal belang voor de behandeling van het beschermingsverzoek, gezien zij onbedoelde inconsistenties kunnen opklaren en bijgevolg de algemene geloofwaardigheid van het asielrelaas kunnen ondersteunen.

Indien echter niet voldaan is aan bovenvermelde voorwaarden, dan bepaalt artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet dat de verzoekers om internationale bescherming geacht worden in te stemmen met de inhoud van de notities. Het is dus van primair belang dat verzoekers om internationale bescherming op zijn minst de kans geboden wordt opmerkingen te maken.

Bij toepassing van de voorrangsprocedure bepaalt artikel 57/5quater, § 4 echter:

(...)

Bijgevolg werd aan verzoekers de kans ontnomen opmerkingen te maken bij het schriftelijk verslag van het persoonlijk onderhoud en konden zij op geen enkele wijze nagaan of hun vluchtrelaas op een correcte wijze werd weergegeven. Verzoekers wensen dan ook te benadrukken dat de roekeloze en ongemotiveerde toepassing van de versnelde procedure hun rechten van verdediging heeft miskent.

Omdat verzoekers niet de kans hebben gehad om opmerkingen te formuleren op de notities van hun persoonlijk onderhoud worden zij nu geacht in te stemmen met de inhoud. In tegendeel, verzoekers verzetten zich tegen de inhoud van de notities.

Uit het gegeven dat een versnelde procedures bijzondere procedureregels kent, mag tevens worden afgeleid dat het hier om een uitzonderingsprocedure gaat, die slechts voor welbepaalde gevallen kan gebruikt worden. Dit is in casu geenszins gebeurd.

Dit middel is bijgevolg gegrond.”

2.2. Verzoekende partijen beroepen zich in een tweede middel op de:

- “• Schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet;*
- Schending van artikel IA van de Conventie van Genève;*
- Schending van artikel 48/4 §2 a) en b);*
- Schending van de zorgvuldigheidsplicht;*

- Schending van de onderzoeksplicht;
- Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.”

Verzoekende partijen wijzen op de vluchtelingendefinitie zoals vervat in het Vluchtelingenverdrag van Genève van 1951 en passen de elementen zoals opgenomen in deze definitie toe op hun situatie en problemen.

In dit kader geven zij aan dat zij weldegelijk een gegronde vrees voor vervolging hebben en dat verweerder uitgaat van verkeerde veronderstellingen.

Met betrekking tot hun verdergezet verblijf in Albanië, in weerwil van de bestaande bloedwraak, voeren verzoekende partijen aan:

“Verzoekers ontkennen niet dat zij na het ontstaan van de bloedwraak in Albanië is blijven wonen. Echter was hun leven na dit incident drastisch veranderd. Het leven van verzoekers typeerde zich door voortdurende angst en onderduiking.

Alle verzoekers hebben verregaande voorzorgsmaatregelen getroffen om hun leven in Albanië te kunnen verderzetten. Helaas werd de druk hen te veel. Eerste verzoeker besloot als eerste te vluchten:

(...)

Zoals blijkt uit het persoonlijk onderhoud op 4 januari 2019 van eerste verzoeker, is hij na het incident feitelijk verhuisd. Hij ging in Librazhd werken, wat op 120 km van zijn geboortedorp Krujë is. Hij ging slechts om de twee weken naar zijn dorp om zijn gezin te bezoeken, maar dit gebeurde steeds in het grootste geheim en met de grootste omzichtigheid.

(...)

Het is duidelijk dat het ontstaan van de bloedwraak een grote impact heeft gehad op het leven van verzoekers. Dat zij niet eerder om internationale bescherming heeft verzocht, betekent niet dat hun vrees minder gegrond is. Verzoekers hebben een grote prijs betaald om in Albanië te kunnen blijven wonen. Hun leven stond stil. Hetgeen verweerder beweert, namelijk dat verzoekers nog jarenlang vrij buitenshuis vrij konden bewegen, klopt dan ook NIET.

Alle verzoekers hebben tijdens hun onderhoud eenduidige verklaringen afgelegd over de verregaande maatregelen die ze namen om in Albanië te kunnen leven. Het is uitermate frappant dat verweerder hier zelfs niet naar verwijst!

(...)

Uit de verklaringen van tweede t.e.m. vijfde verzoekster komt héél duidelijk naar voren dat hun leven in Albanië na het vertrek van eerste verzoeker in het teken stond van angst. Elke dag werden er buitengewone maatregelen toegepast, zodat ze konden overleven. Het is bijzonder opvallend dat verweerder hier géén enkele rekening mee houdt. Meer zelfs, in géén van de beslissingen wordt er zelfs maar verwezen naar hetgeen tweede t.e.m. vijfde verzoekster tijdens hun persoonlijk onderhoud verklaard hebben! Dit is een flagrante schending van de onderzoeks- en zorgvuldigheidsplicht!

De broer en de drie dochters van eerste verzoeker wonen reeds geruime tijd in Italië. Eerste verzoeker had er over nagedacht om net als zijn broer een nieuw leven op te bouwen in Italië, maar dat bleek onmogelijk. Naast de gewone zorgen die bij een nieuw leven komen, hadden verzoekers eveneens schrik om leden van de familie S. (...) tegen te komen. Zoals veel Albanese families heeft ook de familie S. (...) een familiaal netwerk in Italië. De problemen zouden hen simpelweg volgen.

(...)

In tegenstelling tot wat verweerder beweert, is het voor verzoeker niet mogelijk om zich elders te vestigen in Albanië. Eerste verzoeker heeft zich jarenlang kunnen schuilhouden, maar de familie S. (...) is toch te weten gekomen waar hij verbleef. Aangezien de familie S. (...) nu vermoedt dat eerste verzoeker toch nog in Albanië is, zullen ze hem blijven zoeken.

(...).”

Vervolgens gaan verzoekende partijen in op de chronologie van de aangevoerde feiten. In dit kader stellen zij:

“Eerste verzoeker wenst te wijzen op de onduidelijkheden die zijn gerezen door communicatieproblemen met de tolk. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker reeds melding had gemaakt van communicatieproblemen met de tolk. Verzoeker heeft in het begin van zijn persoonlijk onderhoud opgemerkt dat de tolk “een beetje anders” spreekt.

(...)

Het verschil was niet van dien aard dat verzoeker de tolk niet begreep, maar het was wel voldoende om aanleiding te geven tot een aantal onduidelijkheden. Dit had verzoeker eveneens aangegeven tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Hij voelde dat de protection officer niet volledig mee was met zijn verklaringen.

(...)

Het valt niet uit te sluiten dat eerste verzoeker niet op een eerlijke manier de kans heeft gekregen om de chronologie van de feiten te verduidelijken, wat hij nu wel zal doen.

Eerste verzoeker is Ismail S. (...) tegengekomen 3 maanden voor zijn vertrek uit Albanië. Eerste verzoeker is vervolgens naar zijn huis in Krujë gegaan om zijn vrouw en kinderen op te halen en is vervolgens naar zijn schoenbroer in Brushnesh vertrokken. Eens zijn gezin in veiligheid was, is eerste verzoeker vertrokken naar België."

Verzoekende partijen wijzen er verder op dat vier van hun familieleden, met name E. B., A. B., X.B. en M.B., in het verleden werden erkend als vluchteling en dat de door hen aangevoerde bloedwraak indertijd geloofwaardig werd bevonden, doch dat hun vluchtelingenstatus recent werd opgeheven. "Zij kunnen zich hier uiteraard niet akkoord mee verklaren en zullen tegen deze beslissingen eveneens beroep aantekenen bij uw Raad."

"Verweerster stelt de actuele vrees van verzoekers in twijfel te trekken, en verwijst hiervoor naar drie verschillende argumenten. Uit hetgeen volgt zal duidelijk blijken dat verweerster deze 'argumenten*' baseert op haar eigen, gebrekkig onderzoek."

Met betrekking tot het argument dat E. en A.B. weinig informatie konden geven over de familie die hen belaaft, doen verzoekende partijen gelden dat deze heren hun land van herkomst reeds lang gelden zijn ontvlucht en "proberen hun problemen zo veel mogelijk achter zich te laten. Uiteraard is dit makkelijker gezegd dan gedaan en maken zij zich nog wel zorgen. De heer E. (...) heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud dan ook verklaart dat hij bij zijn familie en vrienden in Albanië af en toe informeert of zij iets vernomen hebben omtrent de bloedwraak. Hij heeft nooit verklaard dat hij specifiek informatie tracht te vergaren over de familie S. (...) zelf (stuk 9, nota's persoonlijk onderhoud van de heer E. (...) B. (...))!

Verweerster stelt in haar bestreden beslissing eveneens dat de heer A. (...) B. (...) eveneens verklaard heeft nog actief informatie verzamelt. Zij verwijst hiervoor naar pagina 4 van de nota's van zijn persoonlijk onderhoud. Nochtans is op deze pagina, noch in het gehele gehoorverslag, hierover iets terug te vinden (stuk 10, nota's persoonlijk onderhoud van de heer A. (...) B. (...)). Verweerster verzint dus dingen, om de geloofwaardigheid van verzoekers en hun familie in gedrang te brengen! Het spreekt voor zich dat dit absoluut onaanvaardbaar is.

Verzoekers vrezen op heden alle leden van de familie S. (...), zoals de heren E. (...) en A. (...) B. (...) ook verklaard hebben. Het klopt dat eerste verzoeker in het verleden verklaarde dat hij enkel Ismail vreest, maar dit moet uiteraard gekaderd worden. Op dat moment wist eerste verzoeker enkel met zekerheid dat Ismail het op hem gemunt had. Eerste verzoeker verklaarde dan ook dat hij enkel Ismail kent, en niet zijn kinderen. Uiteraard vrezen verzoekers de hele familie S. (...), omdat ze zeker zijn dat zij hen iets zullen aandoen van zodra ze hiervoor de kans krijgen!

Het feit dat verzoekers niet op de hoogte zijn van de identiteit van alle leden van de familie S. (...), is net het gevaarlijke aan de situatie: ze weten dat de hele familie het op hen gemunt heeft, maar ze weten niet exact wie dat allemaal zijn. Ze kennen hun vijanden niet, waardoor ze onmogelijk in veiligheid kunnen leven!"

Verder geven verzoekende partijen aan:

"Daarnaast haalt verweerster aan dat het niet overtuigend is dat de heer E. (...) B. (...) via zijn tante vernomen heeft dat de familie S. (...) weet dat hij in België is, maar dat zijn tante geen verdere info kon verkrijgen over de namen van de familieleden.

Zijn tante heeft dat inderdaad vernomen, via via werd dat doorverteld in het dorp. Zij kan onmogelijk rechtstreeks contact nemen met de familie S. (...) om wat meer informatie te verkrijgen, aangezien haar leven dan ook in gevaar zou zijn..."

Met betrekking tot de ondernomen verzoeningspogingen, stellen verzoekende partijen voorts:

"Het klopt dat eerste verzoeker niet gesproken heeft over verzoeningspogingen tijdens zijn persoonlijk onderhoud, omdat dit niet ter sprake is gekomen! Er werd op geen enkel moment gevraagd naar eventuele verzoeningspogingen, waardoor het logisch is dat eerste verzoeker hier niets over vermeld heeft!

Er hebben uiteraard weldegelijk verzoeningspogingen plaatsgevonden. Tweede verzoekster heeft hier ook over verteld tijdens haar persoonlijk onderhoud. Echter wordt er hier opnieuw niet verwezen naar haar administratief dossier!

(...)

Hoewel er verzoeningspogingen zijn geweest, is de familie S. (...) hier niet op ingegaan..."

Verzoekende partijen gaan verder in op de beschermingsmogelijkheden in het kader van bloedwraak in Albanië. Zij betogen:

“Verzoeker kan niet rekenen op de bescherming van de politie. Het beste bewijs daarvan zijn de jarenlange gevolgen op het leven van verzoeker sinds de bloedwraak. De politie kan bij bloedvetes geen effectieve bescherming bieden.

Verweerster stelt dit zelf in de bestreden beslissing. De Albanese politie wordt nog te veel gekenmerkt door corruptie. Verweerster brengt een veel te rooskleurig beeld van de politionele bescherming. De Albanese autoriteiten hebben de voorbije jaren wel initiatieven genomen om beter op te treden bij bloedwraak, maar in de praktijk blijkt deze bescherming weinig efficiënt.

(...)

Ook het beeld van een sterk juridisch apparaat dat verweerster tracht te brengen in de bestreden beslissing komt niet overeen met de werkelijkheid. Het gerecht is nog steeds het zwakste punt in de bestrijding van bloedvetes. Door corrupte rechters en magistraten krijgen slachtoffers van bloedwraak geen genoegdoening.

(...)

Ondanks dat de schoonbroer van verzoeker, Asllan S. (...), bij de politie werkt, heeft hij geen garantie op veiligheid. De schoonbroer heeft niet zo'n hoge rang bij de politie. Bovendien kan hij de situatie niet op zijn eentje veranderen.

(...)

Verzoekers verwijst hieromtrent naar een rapport van Asyls, een internationaal netwerk van vrijwillige onderzoekers die onderzoek doet naar specifieke vragen binnen het asiel- en vreemdelingenrecht. Verzoekers hebben bij hen een verzoek ingediend om meer informatie te bekomen over de gevolgen van bloedwraak in Albanië.

Zij verkregen het rapport “Albania: Risks and protection in case of blood feuds” van Asyls van 10 mei 2019 (stuk 11).

Verzoeker heeft bij Asyls een verzoek ingediend om meer informatie te bekomen over de gevolgen van bloedwraak in Albanië. De conclusies van het rapport van Asyls, die zich onder meer baseerde op de COI-focus van verweerster, staan lijnrecht tegenover de bevindingen van verweerster.

(...)

Deze nieuwe informatie indachtig, geeft verweerder in de bestreden beslissing blijk onvoldoende kennis te hebben over de draagwijdte en de ernst van bloedwraak in Albanië.

Het feit dat verzoekers later vertrokken zijn uit Albanië betekent niet dat zij er al die jaren veilig was en een rustig leven leidde, integendeel! Zij pasten hun leven volledig aan en kwamen zelden nog zonder bescherming buiten...

Gedurende deze jaren hebben verzoekers getracht te onderhandelen over een oplossing voor de bloedwraak. Echter hebben zij moeten vaststellen dat dit geen mogelijkheid is en dat zij bijgevolg zelf het risico blijven lopen. Het voorgaande toont dan ook duidelijk aan dat verzoekers nooit veilig zullen kunnen leven in Albanië. Hun gegronde vrees staat vast!”

2.3. Verzoekende partijen beroepen zich in een derde middel op de:

“• Schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet;

• Schending van de materiële motiveringsplicht, minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering.

• Schending zorgvuldigheidsplicht”.

Zij geven enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de beoordeling en de toepassing van de subsidiaire beschermingsstatus en voeren aan:

“Verzoekers zijn sinds september 2013 verwikkeld in bloedwraak. Aan het bestaan van deze bloedwraak wordt niet getwijfeld. Verzoekers hebben een uitgesproken kwetsbaar profiel op basis waarvan er een duidelijke nood is aan bescherming.

De subsidiaire bescherming dient te worden afgewogen tegenover het land van herkomst van verzoekers (Albanië). Uit wat volgt zal blijken dat verzoeker wel degelijk een reële vrees heeft voor de dood, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling in hun land van herkomst.

In Albanië is de vendetta of bloedwraak reeds sinds 1990 aan een opmars bezig en zijn de autoriteiten niet bij machte deze heropleving in te dijken:

(...)

Verweerster is van mening dat niet afdoende is aangetoond dat verzoekers de bescherming van de Albanese autoriteiten niet kunnen inroepen tegen het fenomeen van bloedwraak.

Verweerster meent dat er in Albanië maatregelen worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hen verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden.

Echter zijn deze wetten níet aangenomen om bloedwraak te beëindigen en de slachtoffers te beschermen, maar enkel om in de Europese Unie te geraken:

(...)

Waar de overheid eindelijk investeert in preventieve maatregelen om bloedwraak te vermijden, blijkt in de praktijk dat het politieel optreden nog zeer beperkt is.

(...)

Hoewel de Albanese overheid zich steeds meer van de vendettaproblematiek bewust wordt, blijft het wachten op praktijkbewijzen die aantonen dat deze bewustwording ook wordt omgezet in daden. Zuiver theoretische institutionele garanties zijn niet voldoende om verzoekers te beschermen. In de praktijk blijven er grote problemen bestaan op het terrein.

In de eerste plaats is er een gigantisch probleem op het vlak van corruptie bij politie en justitie, hetgeen verweerster zelf toegeeft:

(...)

Ook blijkt uit objectieve informatie dat de strenge wetgeving waarover in de bestreden beslissingen sprake is in sterke mate dode letter blijft.

(...)

Verweerster baseert zich dan ook op slechts een deel van het COI-rapport. Uit het rapport komt duidelijk een gemengd beeld naar voren: er was geen unaniem besluit over de effectiviteit van de politie om op te treden tegen bloedwraak:

(...)

Verzoekers verwijzen in dit opzicht naar een paper van de heer David Neale, waarin hij het standpunt van de Britse overheid om geen bescherming toe te kennen aan slachtoffers van bloedwraak weerlegt:

(...)

Het lijkt dan ook terecht dat de Albanese bevolking tot heden geen vertrouwen hebben in de Albanese autoriteiten:

(...)

Het voornaamste probleem is dat, ondanks er stappen worden ondernomen, deze op geen enkele manier een daadwerkelijke bescherming bieden. De Albanese autoriteiten komen pas in actie nadat er een moord werd gepleegd. Wanneer er een klacht wordt ingediend, ondernemen de Albanese autoriteiten geen stappen om deze bedreigingen tegen te gaan, noch om de slachtoffers te beschermen. Verweerster houdt geenszins rekening met deze belangrijke nuance!

Verzoekers besluiten ten slotte dat het vaststaat dat zij nooit veilig zullen kunnen leven in Albanië, maar wensen te benadrukken dat zij ook in de Europese Unie niet 100% veilig zijn. In Duitsland kreeg een persoon die vluchtte omwille van bloedwraak de subsidiaire beschermingsstatus toegediend. Enige tijd later werd hij in Duitsland toch doodgeschoten, omwille van deze bloedwraak:

(...)

Verzoekers hebben wel degelijk een gegronde vrees voor de dood, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling in hun land van herkomst en kunnen daarenboven geen aanspraak maken op de bescherming van zijn overheid, wiens politieel en justitieel apparaat door en door corrupt is.

Bovendien zou de eventuele terugkeer van verzoekers naar een land waar hun bewegingsvrijheid in dergelijke mate beperkt is en zij elke dag moeten vrezen voor hun leven, uit zichzelf een onmenselijke behandeling uitmaken.

Dit middel is bijgevolg gegrond.”

2.4. Verzoekende partijen vragen op basis van het voorgaande:

“In hoofdde:

De beslissingen van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 25 juni 2021, met kennisgeving op 28 juni 2021 m.b.t. verzoekers te vernietigen en te hervormen en verzoekers het statuut van vluchteling overeenkomstig het Vluchtelingenverdrag van Genève en artikel 48/3 Vreemdelingenwet toe te kennen, minstens de beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

In ondergeschikte orde:

De beslissingen van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 25 juni 2021, met kennisgeving op 28 juni 2021 m.b.t. verzoekers te vernietigen en te hervormen en verzoekers het statuut van subsidiair beschermde overeenkomstig artikel 48/4 Vreemdelingenwet toe te kennen, minstens de beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.”

2.5. Verzoekende partijen voegen ter staving van hun betoog de notities van de persoonlijke onderhouden van E. (...) en A. (...) B. (bijlagen 9-10) en algemene informatie (bijlagen 6-8, 11-20) bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Verzoekende partijen verwijten verweerder dat, ondanks dat de termijn van 15 dagen zoals voorzien in artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet werd overschreden, toch een versnelde procedure werd gevoerd en werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van hun respectieve verzoeken om internationale bescherming. Verzoekende partijen laten in dit kader echter geheel ten onrechte uitschijnen dat, nadat de voormelde termijn is verstreken, geen versnelde procedure meer zou mogen worden gevoerd en dat verweerder evenmin nog zou mogen beslissen tot de kennelijke ongegrondheid van een verzoek om internationale bescherming.

Overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen indien de verzoeker, zoals *in casu* en in hoofde van verzoekende partijen het geval is, afkomstig is uit een veilig land van herkomst.

Artikel 57/6/1, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat, in dit geval, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing neemt *“inzake het verzoek om internationale bescherming binnen een termijn van 15 werkdagen, na ontvangst van het verzoek dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen”*.

Verzoekende partijen leiden uit een samenlezen van de voormelde bepalingen volledig ten onrechte af dat het gegeven dat de termijn van vijftien dagen werd overschreden tot gevolg zou hebben dat er niet (meer) mag worden vastgesteld dat de verzoeker om internationale bescherming van een veilig land afkomstig is, dat er geen versnelde procedure (meer) mag worden gevolgd en dat het verzoek om internationale bescherming niet (meer) kennelijk ongegrond mag worden bevonden.

Nergens blijkt uit de voormelde bepalingen of uit enig ander wetsartikel immers dat de commissaris-generaal bij het overschrijden van voornoemde termijn, dewelke een termijn van orde betreft, de bevoegdheid zou verliezen om het verzoek te behandelen volgens een versnelde procedure en/of niet meer zou mogen besluiten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek.

Te dezen kan bovendien worden verwezen naar hetgeen in de Memorie van Toelichting omtrent de voormelde bepalingen gesteld wordt. Vooreerst wordt hierin duidelijk aangegeven: *“Algemeen gezien verhindert het overschrijden van de termijn van 15 werkdagen niet dat de behandelingsprocedure wordt versneld”*. Hoe dan ook blijkt, in tegenstelling met wat verzoekende partijen trachten te laten uitschijnen, bovendien uit de Memorie van Toelichting dat het feit dat een verzoek om internationale bescherming niet werd behandeld volgens een versnelde procedure (artikel 57/6/1, § 1) er niet aan in de weg staat dat de commissaris-generaal *in fine* een verzoek toch als kennelijk ongegrond kan beschouwen. In dit kader blijkt overigens eveneens dat *“volgens de huidige stand van de wetgeving, het feit dat een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond wordt beschouwd, geen enkel gevolg heeft op het verloop van de asielpprocedure, en meer in het bijzonder op het niveau van het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54K2548001, 112-113, 116)”*.

Dat artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet geschonden zou zijn doordat er toepassing werd gemaakt van de versnelde procedure en doordat er werd besloten tot de kennelijke ongegrondheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen, kan gelet op het voorgaande aldus niet worden aangenomen.

Verzoekende partijen tonen in dit kader daarnaast overigens niet aan welk belang zij hebben bij het aanvoeren van het feit dat hun verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Zij kunnen immers niet beweren benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu zij hierdoor langer bescherming genoten tegen de beweerde vervolging en aanvullende stukken konden verzamelen ter staving van hun verzoek.

3.2. Mede gelet op het voorgaande, kunnen verzoekende partijen verder in het geheel niet worden gevolgd waar zij verweerder verwijten dat deze *in casu* gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid voorzien in artikel 57/5quater, § 4 van de Vreemdelingenwet om een kopie van de notities van het persoonlijk

onderhoud te betekenen op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming.

Verzoekende partijen tonen in dit kader verder op generlei wijze aan dat of op welke wijze zij door de toepassing *in casu* van voornoemde bepaling zouden zijn geschaad in hun rechten, en dit op zulke wijze dat dit een vernietiging van de bestreden beslissingen zou kunnen rechtvaardigen. Het vermoeden, zoals bepaald in artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, dat verzoekende partijen worden geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van hun persoonlijke onderhouden, geldt in het onderhavige geval, dit in tegenstelling met hetgeen verzoekende partijen verkeerdelijk veronderstellen, immers uiteraard niet. Verzoekende partijen hadden bovendien ruimschoots de mogelijkheid om middels het onderhavige verzoekschrift en in het kader van de onderhavige beroepsprocedure de nodige opmerkingen te formuleren over en hun rechten te doen gelden met betrekking tot (de inhoud van) de notities van hun persoonlijke onderhouden bij het CGVS. Zij hebben deze mogelijkheid blijkens een lezing van het voorliggende verzoekschrift ook aangegrepen en benut. Derhalve zijn hun rechten, waaronder hun rechten van verdediging, te dezen gerespecteerd.

3.3. Waar verzoekende partijen stellen dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden zou zijn, ziet de Raad verder niet in op welke wijze de bestreden beslissingen het hen onmogelijk zouden maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoekende partijen blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissingen kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen.

3.4. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt verder in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hunner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

3.6. Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissingen eveneens met recht gemotiveerd en worden deze beslissingen door verzoekende partijen niet op dienstige wijze betwist of weerlegd waar aangegeven wordt:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 december 2020 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekende partijen opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.7. Verzoekende partijen stellen hun land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat zij aldaar zouden riskeren te worden geïsoleerd of vervolgd in het kader van bloedwraak.

Dient in dit kader echter vooreerst te worden vastgesteld dat aan het incident dat de concrete aanleiding zou hebben gevormd voor het vertrek van verzoekende partijen uit hun land van herkomst niet het minste geloof kan worden gehecht. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissingen immers geheel terecht gesteld:

“Daarenboven mist uw concrete vluchtaanleiding, namelijk dat Ismail S. (...) u op het spoor was in Librazdh (CGVS p. 9), de nodige geloofwaardigheid. Zo bent u niet in staat coherente verklaringen af te leggen betreffende de periode wanneer Ismail werd gezien in Librazdh. U verklaarde in eerste instantie op de Dienst Vreemdelingenzaken dat dit een drie- à viertal maanden voor uw vertrek, i.e. ongeveer in juni 2018, gebeurde (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018 vraag 3.5). Ook bij het

onderhoud op het Commissariaat-generaal stelde u aanvankelijk dat u zes maanden eerder, i.e. in juni 2018, voor het laatst ging werken (CGVS p. 4). Even later herhaalde u dat u zes maanden eerder bedreigd werd (CGVS p. 9). Wanneer u echter de vraag gesteld werd om welke reden u nog drie maanden in Albanië bleef nadat u benaderd werd door de familie S. (...), paste u uw verklaringen aan door te stellen dat u meteen enkele dagen nadat S. (...) was opgedoken in Librazdh al vertrokken bent (CGVS p. 10). Met deze inconsistentie geconfronteerd, herhaalde u nogmaals dat u slechts enkele dagen nog in Albanië bent gebleven nadat Ismail werd opgemerkt in Librazdh (CGVS p. 10). Het louter vasthouden aan één versie van de feiten volstaat echter niet om vastgestelde tegenstrijdigheid te rechtvaardigen. Daarenboven had u eerder nog verklaard dat u in de periode dat u nog in Albanië was nadat u vernomen had dat Ismail in Librazdh gezien was, binnen opgesloten leefde en van andere mensen te horen kreeg dat hij in de buurt van uw huis aanwezig was (CGVS p. 10). Toen dit aan u voorgelegd werd, kwam u niet verder dan te stellen dat u de vraag niet goed had begrepen en het niet meer precies wist (CGVS p. 10). Uw bewering meteen Albanië te hebben verlaten na het incident met Ismail in Librazdh wordt nog meer op de helling gezet, daar u op de Dienst Vreemdelingen verklaarde nadien nog een drietal maanden bij uw schoonfamilie in Busnesh te hebben verbleven ((vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018 vraag 3.5). Tijdens het onderhoud op het Commissariaat-generaal, stelde u echter dat u niet één nacht bij uw schoonbroer of bij andere schoonfamilie doorbracht (CGVS p. 11). Opnieuw geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, kwam u niet verder dan te beweren dat ze u op de Dienst Vreemdelingen zaken wellicht niet goed begrepen hebben (CGVS p. 11). Uw verklaringen aan sclerose te lijden en niet goed te zijn met data (vragenlijst bijzonder procedurele noden ingevuld op de DVZ d.d. 13 november 2018, CGVS I p. 6), zijn niet afdoende ter verschoning van vastgestelde tegenstrijdigheden. Vooreerst legt u geen enkel document neer ter staving van uw vergeetachtigheid of sclerose. Daarenboven mag zelfs van iemand die het moeilijk heeft met exacte data redelijkerwijze wel verwacht worden dat hij zich kan herinneren of hij na het stopzetten van zijn werk nog een aantal maanden bij zijn schoonfamilie verbleef dan wel of hij meteen het land verliet. Dat u dermate inconsistent bent betreffende de periode wanneer Ismail werd opgemerkt in Librazdh, terwijl dit nochtans uw directe vluchtaanleiding betreft, noopt ertoe te besluiten dat aan deze recente belaging door Ismail S. (...) geen enkel geloof gehecht kan worden. Deze vaststelling gecombineerd met de eerdere vaststellingen dat u verschillende malen Albanië verlaten heeft en vrijwillig terugkeerde en het feit dat u zich in Librazdh vrij kon bewegen, zetten bovendien ernstige vraagtekens bij uw bewering betrokken te zijn in een bloedwraak met de familie S. (...)."

Verzoekende partijen slagen er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar zij de voormelde vaststellingen heden trachten toe te schrijven aan communicatieproblemen ten tijde van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekende partij bij het CGVS, waar zij diens initieel afgelegde verklaringen bij de DVZ en bij het CGVS herhalen en bevestigen en waar zij poneren dat deze initiële verklaringen, volgens dewelke eerste verzoekende partij drie maanden voor zijn vertrek zou zijn bedreigd en verzoekende partijen vervolgens zouden zijn ondergedoken bij de schoonfamilie van eerste verzoekende partij in Busnesh, de juiste zouden zijn, dient immers te worden vastgesteld dat zulks niet kan worden gevolgd.

Reeds bij arrest nr. 225 598 van 2 september 2019, dat ten aanzien van eerste verzoekende partij werd gevelde door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, werd omtrent de beweerdde communicatieproblemen tijdens diens persoonlijk onderhoud en inzake de voormelde elementen immers geoordeeld:

"4.3. Verzoeker formuleert in het voorliggende verzoekschrift opmerkingen betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud. Hij doet gelden dat er communicatieproblemen waren met de tolk, dat hij dit in het begin van zijn persoonlijk onderhoud opmerkte en dat het verschil in spraak weliswaar niet zodanig groot was dat hij de tolk niet begreep doch wel voldoende was om aanleiding te geven tot een aantal onduidelijkheden. Volgens hem uitte dit zich onder meer bij het uiteenzetten van de chronologie van de feiten en het incident met I.S.

Verzoeker kan in het voormelde betoog echter hoegenaamd niet worden gevolgd. Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd aan verzoeker gevraagd of hij de tolk begreep en werd hem verduidelijkt dat hij eventuele problemen (betreffende de tolk of andere) moest melden. Verzoeker verklaarde daarbij expliciet dat hij de tolk zeer goed begreep. Vervolgens voegde hij wel toe dat er een beetje verschil was, doch gaf hij andermaal aan: "maar we kunnen elkaar wel begrijpen en als er iets is dat ik niet begrijp, zal ik het wel zeggen, maar ik begrijp haar wel heel goed" (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.1-2). Dat uit de passage omtrent de chronologie van de feiten en het incident met I.S. iets anders zou kunnen worden afgeleid, kan voorts niet worden gevolgd. Zowel de vraagstelling als verzoekers antwoorden waren duidelijk en verzoeker gaf initieel niet aan de tolk gedurende deze passage niet of onvoldoende te begrijpen. Hij verklaarde aanvankelijk meermaals, spontaan en in duidelijke bewoordingen dat het incident met I. enkele maanden voor zijn vertrek plaatsvond. Bovendien antwoordde hij nog tweemaal op de gestelde vragen inzake de periode van enkele

maanden die hij na dit incident nog in Albanië bleef. Slechts nadien en nadat duidelijk werd dat het merkwaardig was dat hij na zulk incident nog drie maanden in zijn land bleef, wijzigde hij zijn verklaringen en beweerde hij plots de vragen eerder niet te hebben begrepen. Dit kan gelet op de duidelijke aard van zowel de eerdere vraagstelling als verzoekers eigen, spontane verklaringen echter geheel niet overtuigen (ibid., p.9-10). Dit geldt nog des te meer nu verzoeker ook in de vragenlijst bij de DVZ eerder duidelijk had aangegeven dat hij na het incident met I.S. nog drie maanden in zijn land bleef (ibid., p.11; administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). Daarenboven verklaarde verzoeker aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS duidelijk alle vragen goed te hebben begrepen en de tolk goed te hebben begrepen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.14)."

Het voormelde arrest geniet, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, waaronder de voormelde vaststellingen, te dezen kracht en gezag van gewijsde. Deze vaststellingen klemmen nog des te meer nu het hoegenaamd niet ernstig is dat verzoekende partijen, ondanks dat eerste verzoekende partij wanneer deze bij het CGVS reeds werd geconfronteerd met de initiële gezegden en de kans kreeg om de nodige toelichting te verschaffen beweerde dat deze initiële verklaringen foutief waren en/of berustten op een misverstand (administratief dossier eerste twee verzoekende partijen, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p.10-11), hiervan heden alsnog trachten af te stappen en plots opnieuw beweren dat de initiële verklaringen van eerste verzoekende partij, zoals afgelegd bij de DVZ en zoals aanvankelijk aangegeven bij het CGVS, toch de juiste waren, alsmede dat de verklaringen waarin eerste verzoekende partij bij het CGVS na te zijn geconfronteerd met de voormelde vaststellingen volhardde en die eerste verzoekende partij bij het CGVS na confrontatie met de voormelde vaststellingen aldus uiteindelijk uitdrukkelijk naar voren schoof als zijnde de waarheid toch foutief waren.

De geloofwaardigheid van de bewering dat verzoekende partijen persoonlijk betrokken zouden zijn bij of slachtoffer zouden riskeren te worden van bloedwraak, wordt, mede gelet op het voorgaande, verder op fundamentele wijze ondermijnd doordat zij nadat deze bloedwraak zou zijn ontstaan nog jarenlang in Albanië bleven wonen, doordat zij aldaar klaarblijkelijk en veelvuldig bleven deelnemen aan het openbare leven en doordat zij daarbij al die jaren geen ernstige en geloofwaardige problemen ondervonden. In dit kader wordt in de bestreden beslissingen vooreerst met recht gemotiveerd:

"Vooreerst dient erop gewezen worden dat uw houding niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van uw beweerde gevisieerdheid in een bloedwraak. Immers, uit uw verklaringen blijkt dat, ofschoon u reeds sinds 2013 in bloedwraak verkeert met de familie S. (...) (CGVS p. 8-9), u nog ettelijke jaren in Albanië verbleven heeft. Dat u tegen uw zin bleef om over jullie huizen, rijkdom en gronden te waken (CGVS p. 9), is geen afdoende verschooning voor uw lange verblijf in Albanië, gelet op de ernst van de door u aangehaalde vrees. Uit de stempels op uw paspoort en uw verklaringen blijkt bovendien dat u sinds het ontstaan van de bloedwraak in 2013 (CGVS p. 8-9) verschillende malen Albanië heeft verlaten en vrijwillig bent teruggekeerd. U ging op familiebezoek bij uw kinderen en kleinkinderen in Italië (CGVS p. 7) en diende nooit een verzoek om internationale bescherming in (CGVS p. 7). Het loutere feit dat u na uw familiebezoeken in Italië in 2014, 2015, 2016 en 2017 gewoon naar Albanië terugkeerde zonder in Italië een verzoek om internationale bescherming in te dienen, ondermijnt danig de geloofwaardigheid van de door u beweerde vrees het slachtoffer van bloedwraak te worden. Dat u in Italië geen verzoek indiende omdat dat te dicht bij Albanië lag en daar ook familieleden van de familie S. (...) wonen (CGVS p. 7), volstaat niet ter rechtvaardiging van uw nalaten ter zake. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij na aankomst in een veilig derde land, zoals eender welke lidstaat van de Europese Unie, inclusief Italië, zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Voorts dienen kanttekeningen gemaakt te worden bij uw bewering zich in Albanië beperkt te kunnen bewegen buitenshuis. U beweerde dan wel dat u zich in Krujë met de hulp van vrienden verborgen trachtte te houden (CGVS p. 4, 9), uit uw verklaringen blijkt dat u in Librazdh jarenlang vrij buitenshuis kon bewegen. U werkte verschillende jaren als bestuurder van een graafmachine om wegen te asfalteren (verklaring DVZ vraag 12, CGVS p. 4). Hierbij bevond u zich logischerwijze op de openbare weg. Aangezien u jarenlang vrij kon bewegen in Librazdh, zijn er geen redenen om aan te nemen dat u dit bij een terugkeer naar Albanië niet opnieuw zou kunnen doen, hetzij in Librazdh, hetzij elders in Albanië.

(...)

Gelet op bovenstaande dient vastgesteld te worden dat u zich geenszins gedroeg als een persoon gevisieerd in een bloedwraak en dat er de voorbije jaren in het kader van de bloedvete met de familie S. (...) geen enkel incident plaatsvond, ondanks uw aanwezigheid in Albanië en uw hierboven besproken weinig gelimiteerde bewegingsvrijheid. Deze vaststellingen nopen tot ernstige twijfels bij de actualiteit van de bloedvete tussen uw familie en de familie S. (...)."

Verder blijkt in dit kader uit de verklaringen die verzoekende partijen *nota bene* zelf aanhalen in het voorliggende verzoekschrift niet enkel dat eerste verzoekende partij in Albanië bleef wonen, zelfs

verscheidene keren vrijwillig terugkeerde naar dit land, er bleef werken, er bleef deelnemen aan het openbare leven en er tweewekelijks bleef terugkeren naar zijn eigen woning en familieleden. Ook de overige verzoekende partijen bleven blijkens deze gezegden in Albanië wonen en bleven er duidelijk en veelvuldig deelnemen aan het openbare leven. Zo blijkt uit de verklaringen van eerste verzoekende partij dat zijn dochters aan de universiteit konden (blijven) studeren. Ook derde verzoekende partij gaf aan dat zij gewoon de lessen kon blijven volgen, dat zij regelmatig bij vriendinnen ging logeren, dat zij zich bleef verplaatsen en dat zij daarbij vergezeld werd door één van haar vriendinnen of naaste familieleden. Ook uit de verklaringen van tweede verzoekende partij blijkt dat verzoekende partijen zich openlijk verplaatsten tussen verschillende adressen. Zij gaf namelijk aan dat zij soms thuis verbleven, dat zij soms bij haar broer overnachtten en dat de zoon van haar broer hen daarbij over en weer bracht. Tevens stelde zij dat haar broer en diens zoon regelmatig langskwamen bij hen thuis en dat één van hen de overige verzoekende partijen naar school bracht.

Dat verzoekende partijen, zoals zij voorhouden, in voortdurende “*angst en onderduiking*” zouden hebben geleefd, “*verregaande voorzorgsmaatregelen*” zouden hebben getroffen en “*buitengewone maatregelen*” zouden hebben getroffen om te kunnen overleven, kan gelet op het voorgaande dan ook hoegenaamd niet worden gevolgd, dient dan ook ernstig te worden gerelativeerd, strookt niet met hun verklaringen en kan niet ernstig worden genomen.

De voormelde houding en gedragingen van verzoekende partijen zijn totaal onverenigbaar met hun beweerde vrees voor vervolging in het kader van bloedwraak. Zo zij werkelijk persoonlijk betrokken waren bij en slachtoffer riskeerden te worden van bloedwraak, kon worden verwacht dat zij veel eerder hun land van herkomst zouden hebben verlaten. Zij hadden hiertoe immers kennelijk de financiële middelen gelet op de verklaringen van eerste verzoeker dat zij er beschikten over een aanzienlijke rijkdom, vier grote huizen en een veelheid aan gronden. Minstens kon worden verwacht dat verzoekende partijen, zo zij er in weerwil van het voorgaande dan toch voor zouden hebben geopteerd om in Albanië te blijven, ervoor zouden hebben gekozen om niet of minstens minder opvallend deel te nemen aan het openbare leven. Daarenboven doet het daarbij nog kennelijk verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun bewering dat zij persoonlijk betrokken zouden zijn bij of slachtoffer zouden riskeren te worden van bloedwraak dat zij, ondanks dat zij nog jarenlang in Albanië bleven en aldaar kennelijk geen verborgen bestaan leidden doch zich er veelvuldig en publiekelijk in het openbare leven begaven, al die jaren niet één geloofwaardig, ernstig probleem ondervonden.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van het voorliggende beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoekende partijen persoonlijk betrokken zouden zijn bij of slachtoffer zouden riskeren te worden van bloedwraak. Kritiek op de overige, overvloedige motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissingen, kan derhalve op zich niet volstaan om te leiden tot een andere conclusie.

Zelfs indien geloof zou kunnen worden gehecht aan het feit dat verzoekende partijen persoonlijk betrokken zouden zijn bij of slachtoffer zouden riskeren te worden van bloedwraak, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat verzoekende partijen in het geheel niet aantonen dat zij bij eventuele, hieraan gelinkte, toekomstige problemen en zo zij daartoe de nodige pogingen zouden ondernemen, verstoken zouden (dreigen te) blijven van de bescherming vanwege hun eigen, nationale autoriteiten. In dit kader, wordt in de bestreden beslissingen op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Wat er ook van zij, stel dat er zich in de toekomst toch eventuele problemen met de clan S. (...) zouden voordoen, dan nog zijn er geen redenen om aan te nemen dat u hiervoor geen beroep zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming de in Albanië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. U beweerde weliswaar dat u de politie niet vertrouwt, omdat uw ene broer vermoord werd in een beveiligde gevangenis (CGVS p. 11) en omdat uw andere broer bij verstek veroordeeld werd zonder bewijs (CGVS p. 11). Dat uw broer gedood werd in de gevangenis, en de autoriteiten hem aldus niet konden beschermen, betekent an sich niet dat dit gebeurde ten gevolge van een onwil of onkunde vanwege de autoriteiten om op te treden. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. In verband met uw broers veroordeling dient voorts opgemerkt te worden dat u niet hard heeft kunnen maken dat deze veroordeling onterecht was of het resultaat was van een oneerlijk proces. Immers, uit uw verklaringen en de door u neergelegde documenten blijkt eveneens dat de politie wel degelijk een grondig onderzoek gevoerd heeft naar de betrokkenheid van Skënder bij de moord. Zo werden er verschillende getuigen ondervraagd en is er een ballistisch onderzoek gedaan (document 4 in uw administratieve dossier). Het houdt bovendien weinig steek dat uw broer Skender op de vlucht geslagen zou zijn, indien

hij werkelijk niets te maken had met de moord op Lulzim. Van een verdachte in een zaak wordt immers verwacht dat hij zich ter beschikking stelt van het onderzoek, zelfs als de persoon in kwestie van zijn onschuld overtuigd is. Dat uw broer Skender pas wou terugkeren eens zijn onschuld bewezen was (CGVS p. 8), is dan ook geen geldig excuus voor zijn vlucht, temeer daar uw broer A. (...) eveneens in verdenking gesteld werd en bij gebrek aan bewijs werd vrijgelaten (CGVS p. 8, 9). Hoe dan ook ondernam niemand van uw familie een poging om in beroep te gaan tegen het vonnis dat bij verstek over uw broer Skender was uitgesproken (CGVS p. 12). Dat een advocaat veel geld vraagt voor een dergelijke procedure (CGVS p. 12), kan uw nalaten ter zake niet rechtvaardigen. In Albanië zijn immers voorzieningen inzake kostelijke rechtsbijstand aanwezig en de Albanese overheid zet in op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Dat pro deo advocaten zich enkel met echtscheidingen bezig houden (CGVS p. 12), is dan ook een blote bewering die niet overeenstemt met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Bovendien blijkt uit de door u neergelegde documenten dat er wel degelijk een advocaat de zaak van uw broer heeft opgevolgd (document 5 in uw administratieve dossier). Daarenboven dient opgemerkt te worden dat de autoriteiten in het verleden reeds tegen de familie S. (...) hebben opgetreden: zo werd Lulzim veroordeeld voor de moord op uw broer Arian (CGVS p. 9) en zat Ismail onlangs nog een gevangenisstraf uit voor illegaal wapenbezit (CGVS p. 12). Daarenboven zijn twee andere leden van de clan S. (...) veroordeeld tot levenslang (CGVS A. (...) d.d. 6 april 2021 p. 7, CGVS E. (...) d.d. 9 april 2021 p. 4). Er zijn dan ook geen redenen om aan te nemen dat de autoriteiten inzake het conflict tussen uw familie en de familie S. (...), niet opnieuw zouden handelen. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het des te frappanter is dat u de Albanese autoriteiten nooit inschakelde, daar uw eigen schoonbroer, Asllan S. (...), tewerkgesteld is bij de politie van Durrës (CGVS p. 6). Dat u uw directe connecties met de Albanese autoriteiten niet aanspreekt op het moment dat u benaderd wordt door de tegenpartij (CGVS p. 13), ondergraaft in zijn geheel de ernst van de situatie. Uw excuus, namelijk dat Asllan vaak aan het werk is en u niet zo veel contact met hem had (CGVS p. 13), volstaat geenszins ter rechtvaardiging van uw nalaten ter zake, daar van een verzoeker verwacht wordt eerst alle mogelijke beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst uit te putten alvorens internationale bescherming te vragen.

In verband met uw opmerking dat de politie in Albanië niets onderneemt bij bloedvetes (CGVS p. 8, 9), dient opgemerkt te worden dat uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albania : Blood Feuds in contemporary Albania: Characterisation, Prevalence and Response by the State van 29 juni 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/blood-feuds-contemporary-albaniacharacterisation-prevalence-and-response-state> of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een

bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werd het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan.

Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het kader van bloedvetes aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.”

Verzoekende partijen slagen er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar zij boudweg en op algemene en ongefundeerde wijze poneren dat het feit dat hun familielid bij de politie werkt geen garantie biedt op veiligheid, dient te worden opgemerkt dat zij hiermee hoegenaamd geen afbreuk kunnen doen aan de voormelde motivering. Voor het overige vergenoegen verzoekende partijen zich ertoe te wijzen op en te citeren uit de bij het verzoekschrift gevoegde, algemene landeninformatie. Hiermee gaan zij vooreerst volledig voorbij aan de pertinente en terechte vaststellingen dat de Albanese autoriteiten in het verleden weldegelijk optraden tegen en overgingen tot de strafrechtelijke vervolging en veroordeling van (leden van) de familie S. en dat zij zelf beschikken over een familielid dat werkzaam is bij de Albanese politie, zodat zij een rechtstreeks aanspreekpunt hebben bij de autoriteiten. Verder weegt de door verzoekende partijen aangehaalde informatie geenszins op tegen, ligt deze grotendeels in dezelfde lijn als en doet deze bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de informatie zoals gehanteerd door verweerder. Dat corruptie en georganiseerde misdaad in Albanië nog een probleem vormen en dat op dit vlak nog een aantal hervormingen nodig zijn, betreft een gegeven dat in de voormelde motivering en de landeninformatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet geenszins afbreuk aan het feit dat de Albanese autoriteiten, zoals blijkt uit het geheel van de voorliggende landeninformatie, redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen (ook in het geval van bloedwraak) de nodige bescherming bieden en dat verzoekende partijen zich zo nodig toegang kunnen verschaffen tot dergelijke bescherming.

Het voorgaande vindt daarenboven bevestiging in het feit op zich dat Albanië (opnieuw) werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van :

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De door verzoekende partijen neergelegde documenten, zoals opgenomen in de mappen 'documenten' in de administratieve dossiers, kunnen omwille van de in de bestreden beslissingen opgenomen, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partijen overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat, in zoverre verzoekende partijen in het verzoekschrift wijzen op de erkenning als vluchteling in het verleden van vier van hun familieleden en stellen dat deze familieleden uiteraard niet akkoord zijn met de opheffing van hun respectieve vluchtelingenstatussen en hiertegen beroep zullen aantekenen bij de Raad, zij hiermee hoegenaamd geen afbreuk kunnen doen aan de veelheid aan voormelde, concrete vaststellingen. Dient daarenboven te worden vastgesteld dat slechts drie van deze familieleden een beroep indienden bij de Raad. De heer A. B. diende tegen diens beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus, in weerwil van hetgeen er in het verzoekschrift wordt aangegeven, immers geen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en is voor de Raad niet gekend. Inzake twee van de overige drie familieleden die wel een beroep indienden tegen hun beslissing tot opheffing van de vluchtelingenstatus, werd door de Raad verder reeds een arrest geveld. Bij arrest nr. 270 548 van 28 maart 2022 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat werd geveld ten aanzien van X.B. en M.B., werd de opheffing van de vluchtelingenstatus van deze twee familieleden van verzoekende partijen bevestigd. Ook in dit laatste arrest werd daarbij geoordeeld dat het verblijf en de gedragingen van de verzoekende partijen in Albanië onverenigbaar is met de aangevoerde vrees voor bloedwraak, alsmede dat, in het geval zich toch problemen zouden voordoen, er in dit kader in Albanië de nodige beschermingsmogelijkheden voorhanden zijn.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoekende partijen tonen gelet op het voorgaande evenmin aan dat in hunner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.10. In acht genomen hetgeen voorafgaat, hebben verzoekende partijen geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van hun verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.11. Verzoekende partijen duiden voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissingen zou zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending door verzoekende partijen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partijen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 930 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS